



At Rejse Sig for at Tjene

Ruhi Instituttet



Bog 2

At Rejse Sig for at Tjene

Ruhi Instituttet

Bøger i serien:

Nedenfor står de aktuelle titler i den serie, der er udviklet af Ruhi Institutet. Bøgerne er beregnet til at blive brugt som den primære kursussekvens i en systematisk bestræbelse på at forbedre unges og voksnes evne til at tjene deres samfund. Ruhi Institutet udvikler også et sæt kurser, der forgrener sig fra seriens tredje bog, som bruges til uddannelse af lærere for bahá'í børneklasser, samt et andet sæt fra Bog 5, som bruges til at uddanne animatører for juniorgrupper. Disse kurser er også angivet i nedenstående liste. Man bedes bemærke, at listen kan blive ændret, efterhånden som erfaringerne på området skrider frem, og yderligere titler vil blive tilføjet, efterhånden som mange af de læseplanellementer, der er under udvikling, når til et stadium, hvor de kan gøres bredt tilgængelige.

- Bog 1 Refleksioner over Sjælens Liv.
- Bog 2 At Rejse Sig for at Tjene
- Bog 3 *Teaching Children's Classes, Grade 1*
Teaching Children's Classes, Grade 2 (branch course)
Teaching Children's Classes, Grade 3 (branch course)
Teaching Children's Classes, Grade 4 (branch course)
- Bog 4 Tvillingemanifestationerne
- Bog 5 *Releasing the Powers of Junior Youth*
Initial Impulse: The first branch course of Book 5
Widening Circle: The second branch course of Book 5
- Bog 6 Undervisning i Guds Sag
- Bog 7 At Vandre Sammen på Tjenestens Sti
- Bog 8 *The Covenant of Bahá'u'lláh*
- Bog 9 *Gaining an Historical Perspective*
- Bog 10 *Building Vibrant Communities*
- Bog 11 *Material Means*
- Bog 12 *Family and the Community*
- Bog 13 *Engaging in Social Action*
- Bog 14 *Participating in Public Discourse*

Copyright © 2004, 2023 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.1.1.PE.PV (provisional translation) published in January 2023
Printed in Denmark

Permission for a limited printing of this book in Danish has been granted to Udgivet af Dansk Bahá'í Forlag by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Udgivet af Dansk Bahá'í Forlag
Sofievej 28
2900 Hellerup

Indholdsfortegnelse

Nogle overvejelser for tutoren	v
Glæden ved at undervise	1
Meningsfulde samtaler	17
Fordybelsestemaer	39

Nogle overvejelser for tutoren

Denne bog, som er den anden bog i hovedsekvensen af kurser, der tilbydes af Ruhi Institutet, handler om de evner, der gør det muligt for os at bidrage til meningsfuld og opløftende samtale. Den specifikke tjenestehandling, som bogen fokuserer på, er beskrevet i den tredje del af bogen. I en verden, hvor magtfulde kræfter river fællesskabernes bånd fra hinanden, kan den praksis at besøge venner og naboer i deres hjem for at udforske temaer, der er centrale i samfundets liv - hvis den bliver et fremtrædende træk ved kulturen - afhjælpe nogle af de sygdomme, der opstår ved øget isolation. Det formodes, at fællesskabsbånd, der skabes på denne måde, tjener til at styrke processen med at bygge levende og harmoniske samfund.

Et vedvarende program med hjemmebesøg i et nabolag eller en landsby kræver en grad af organisation, der involverer en kerne af dedikerede venner, som understøttes af de nødvendige administrative institutioner og sammenslutninger. Når tutoren leder en gruppe gennem bogen, skal han eller hun være opmærksom på, at deltagerne forberedes på at deltage i en sådan vedvarende indsats. Besøg, der, som en del af deltagerens studium, arrangeres for dem, skal føre til en dedikeret deltagelse i denne indsats år efter år, et vigtigt aspekt af et liv i tjeneste.

Skikken med at tage på hjemmebesøg med det eksplicite formål at udforske temaer af åndelig og social betydning beriger uden tvivl et samfunds kultur. Lige så afgørende i den henseende er de mange uformelle drøftelser, der finder sted i hjemmet og på arbejdspladsen, i skolen og på markedet. Jævnligt at introducere åndelige principper i hverdagens samtaler er altså en evne, der fortjener opmærksomhed. Udviklingen af denne evne er i fokus i bogens anden del og lægger på denne måde et fundament for studiet i bogens tredje del.

Hvis vores samtaler med venner og naboer skal være opløftende, skal vi være i stand til at bringe glæde med ind i vores interaktion med dem. Det er det emne, der behandles i bogens første del, "Glæden ved at undervise." I alle de tjenestehandlinger, der anbefales af Ruhi Institutet, er dét at dele ud af de guddommelige visdomsperler, som vi finder i Bahá'u'lláhs Åbenbarings hav, helt essentielt. Studiet af bogens første del har til formål at øge bevidstheden om den glæde, der er en naturlig del af denne stræben. Deltagerne bliver gennem flere kapitler bedt om at tænke over Guds Ord og over, hvilken velsignelse det er at dele dem med andre. Fra denne handling, foreslås det, opstår den glæde, der gør vores skridt hurtigere, når vi går på tjenestens sti. Og dog, selvom vi er helt overbeviste om denne dybe åndelige sandhed, kan vi miste glæden ved at undervise, hvis vi ikke tænker over de kvaliteter og holdninger, der skal kendetegne tjeneste. Disse vil blive debatteret i mange efterfølgende bøger i serien og kun nogle få vil blive studeret her, begyndende med løsrivelse i kapitel 7. Et udvalg af citater fra Bahá'ískrifterne danner grundlaget for refleksion over denne kvalitet, en kvalitet, der er uundværlig, hvis eksterne faktorer ikke skal mindske glæden ved at tjene. Det er vigtigt, at deltagerne ikke uddrager den forkerte opfattelse af deres studie, nemlig at løsrivelse indebærer tilbagetrækthed eller manglende grundighed. Vi skal konstant stræbe efter at intensivere vores anstrengelser og øge effektiviteten af vores tjeneste, idet vi

bestræber os på at opnå bedre og bedre resultater. Dette kræver en tilstrækkelig forståelse af karakteren af anstrengelse, et emne, der overvejes i kapitel 8. Optimisme og taknemmelighed, to holdninger, der er grundlæggende for tjenestens sti, diskuteres kort i det sidste kapitel.

Den anden del af bogen, ”Meningsfulde samtaler”, sætter fokus på evnen til at hæve niveauet for uformelle samtaler ved at henvise til åndelige principper, når der er lejlighed til det. Den består af en række korte udsagn om forskellige emner, som, skønt de ikke er nøjagtige citater, er baseret på ‘Abdu’l-Bahás udtalelser og inkluderer mange af de ord og sætninger, Han brugte. De har universel appel og taler til ambitioner og bekymringer hos mennesker fra alle baggrunde. Håbet er, at deltagerne ved at studere udsagnene vil hente inspiration fra den måde, hvorpå ‘Abdu’l-Bahá forklarede åndelige principper, vil tilegne sig den vane at tænke på Ham, når de stræber efter at finde de perler, der ligger i Bahá’u’lláhs åbenbarings hav, at forstå betydningen og implikationerne af Hans Fars læresætninger og at dele dem generøst med andre.

For at opfylde formålet med denne del skal deltagerne have mulighed for at gennemgå hvert enkelt udsagn flere gange, identificere tankerækken og øve sig i at sige dem højt, indtil de har indlært idéerne så godt, at de kan udtrykke dem naturligt. Nogle vil i begyndelsen blot lære citaterne udenad og gentage dem, mere eller mindre som de står skrevet. Dette er forventeligt. Efterhånden som deres viden om Troen bliver dybere og deres erfaring vokser, vil de have adgang til et meget bredere udvalg af indhold og et meget rigere ordforråd, hvilket vil blive afspejlet i deres interaktion med andre. Tutoren skal erkende, at det, man på dette trin søger at opnå, er tosidet: en grad af lethed ved at forklare læren og tilpasning til ‘Abdu’l-Bahás tænkning.

Når gruppemedlemmerne har lært at præsentere indholdet i de enkelte udsagn, fortsætter de til en anden aktivitet, hvor de opfordres til at se sammenhængen mellem de ideer, de har studeret, og de problemstillinger, der vedrører deres familier, venner og kolleger. Til dette formål bliver de bedt om at tænke over nogle af de emner og spørgsmål, folk taler om, og beslutte hvilke af dem, der ville give mulighed for at introducere ideerne i en samtale. I et par udsagn bliver der givet et eksempel eller to for at illustrere, hvordan de åndelige principper, som ‘Abdu’l-Bahá har formuleret, kaster lys over anliggender, der bekymrer mennesker overalt. Denne øvelse vil være mest frugtbar, hvis tutoren i løbet af studiet er i stand til at hjælpe hvert medlem med at vælge et af udsagnene og et par personer, som de kan drøfte de ideer med, som udsagnet indeholder. På denne måde kan man, når deltagerne mødes, afsætte tid til, at de for hinanden beskriver dynamikken i de samtaler, de har deltaget i.

I forbindelse med hvert udsagn er der inkluderet et par uddrag fra Bahá’u’lláhs Skrifter, som skal læres udenad. Den vægt, Ruhi Instituttet lægger på udenadslære, var synlig allerede i den første bog i serien og bliver mere udtalt i Bog 2. Deltagerne er formodentlig nu bevidste om den åndelige næring, de får ved at genkalde sig citater fra Skrifterne. I denne bog vil de derfor igen og igen reflektere yderligere over den virkning, Guds Ord har på det menneskelige hjerte, og i bogens tredje del vil de, ligesom i anden del, lære i deres tale at fremlægge principper og ideer, der findes i Skrifterne og, når det er relevant, citere uddrag ordret. At forklare læresætningerne nøjagtigt, at give dem til andre i deres rene form er nogle af de muligheder, vi alle søger at udvikle, mens vi går på tjenestens sti. At studere ‘Abdu’l-Bahás forklaringer og forsøge at udtrykke dem på den måde, Han gjorde, er et fremragende sted at begynde, og det er forudsætningen for strukturen i bogens anden del.

Som angivet ovenfor fokuserer bogens tredje del med titlen "Fordybelsestemaer" på den tjenestehandling, der behandles i bogen – nemlig at besøge venner og naboer med det eksplicite formål at tage del i samtaler, der er vigtige for samfundslivet. Der ses på tre typer samtaler, og for hver type foreslås et specifikt indhold. Den første type drejer sig om en række temaer, der skal udforskes med beboerne i en landsby eller et nabolag i et program med systematiske besøg. Selvom det skitserede indhold vil kunne deles med interesserede målgrupper på mange forskellige måder, så forbliver den oprindelige hensigt med temaerne - at give medlemmerne af en husstand mulighed for at øge deres viden om Troen - mest relevant. Det meste af tredje del drejer sig derfor om denne type samtaler.

I de senere år har hjemmebesøgene imidlertid fået nye dimensioner, især i takt med at mindre og mindre geografiske enheder, helt ned til landsbyer og nabolag, har oplevet en stigning i antallet af personer, der kan fungere som tutorer, animatorer for juniorgrupper og børneklasselærere. Det er især bemærkelsesværdigt, at hjemmebesøgene ikke kun har vist sig at være vigtige for udbredelsen af kendskab til Troen, de er også afgørende for den vellykkede udfoldelse af programmet til åndelig styrkelse af juniorgrupperne og for den åndelige opdragelse af børn. I den forbindelse er det blevet klart, at det er nødvendigt, at animatorer og lærere regelmæssigt besøger forældrene til de unge i de to programmer for at drøfte de koncepter og tilgange, der former dem. Sådanne drøftelser udgør en anden type samtaler, som undersøges i kapitel 14 og 15. Indholdet i disse afsnit er bestemt ikke omfattende, deltagere vil blive meget mere fortrolige med de to uddannelsesprogrammer på fremtidige kurser. At være bevidste om betydningen af denne type samtaler og at ledsage børneklasselærere og animatorer for juniorgrupper på deres besøg hos forældrene kan imidlertid vise sig at være meget frugtbart på dette tidlige tidspunkt.

En tredje type samtale, som man forestiller sig i tredje del, har et helt særligt formål. Rigtig mange unge mænd og kvinder leder efter måder, hvorpå deres brændende ønske om at bidrage til en bedre verden kan komme til udtryk. De repræsenterer et enormt reservoir af kapacitet til at ændre samfundet, som venter, ja, længes efter at blive udnyttet. En samtale mellem jævnaldrende, hvor de reflekterer over de muligheder og det ansvar, der er unikke for ungdomsperioden, med al dens energi og ekstraordinære potentiale, kan meget ofte være med til at skabe en debat om tjeneste og vække interesse for det arbejde, der er i gang i landsbyer og nabolag over hele verden. Mange vil tage imod en invitation til at deltage i institutkurser som et middel til at erhverve sig kapacitet til, som børneklasselærere og animatorer for juniorgruppe, at give åndelig uddannelse til kommende generationer. Kapitel 9 og 10 opstiller nogle ideer, der kan udforskes i den type samtale.

For at styrke de evner, der gør det muligt for enkeltpersoner at påbegynde og opretholde meningsfulde samtaler, skal tredje del naturligvis gå endnu længere end at foreslå brede temaer og det indhold, der passer til dem. Bortset fra evnen til at formulere ideer med klarhed må deltagerne udvikle de nødvendige holdninger og åndelige kvaliteter. Disse ligger bag en stor del af den beretning, der udfolder sig i tredje del, men hvor betydningsfulde de er for de pågældende evner tydeliggøres i kapitel fire, hvor deltagerne tænker over hvilke følelser og tanker, der skal fylde vores hjerter og sind inden et besøg, og i kapitel fem, hvor de reflekterer over, hvor vigtig ydmyghed er. Tutoren skal sikre sig, at disse kapitler gives tilstrækkelig opmærksomhed fra deltagerens side, for uanset hvor meget viden vi tilegner os, uanset hvor godt vi kan formulere ideer, vil effektiviteten af vores samtaler afhænge af de kvaliteter og holdninger, vi tilføjer dem.

Bemærk, at selv om de handlinger, der er beskrevet i denne serie af bøger, er centrale for vækst og udvikling af et samfund, så er de først og fremmest elementer i en proces, der søger at højne individuel kapacitet gennem studie og handling. Dét, som enhver tutor skal være klar over, er, at disse handlinger bygger på hinanden og øges med hensyn til kompleksitet fra bog til bog. At lære at udføre hver tjenestehandling effektivt vil være afgørende for den kapacitet, der er nødvendig for at udføre de efterfølgende. At opretholde en løbende samtale i løbet af flere besøg i et hjem, således som det foreslås i denne bog, er klart mere krævende end den aktivitet, man bliver opmuntret til i Bog 1, nemlig at være vært for regelmæssige andagtsmøder, enten alene eller i samarbejde med et par andre. Og det er ikke svært at se, hvordan det vil være essentielt, at de gør fremskridt med at udvikle de evner, der arbejdes med her, hvis de skal kunne udføre de mere komplekse tjenestehandlinger, der ligger forude

Som nævnt i de indledende bemærkninger i Bog 1 kommer kursusedtagere i hele verden fra vidt forskellige baggrunde og har i første omgang forskellige niveauer af fortrolighed med Bahá'ílæren. Når de begynder på denne anden bog, vil de ganske vist, hver og én, have begivet sig ud på den tjenestesti, som kurserne åbner. Men der er stadig nogle forskelle. Med hensyn til de unge – for at tage et eksempel – så vil mange af de udsagn og temaer, der præsenteres i bogen, være nye for dem, medmindre de har gennemgået uddannelsesprogrammerne for børn og juniorer, og dét at studere bogen vil tjene som et middel for dem til at uddybe deres egen viden om Troen. Tutoren skal i denne henseende stå klar til at udvise den fleksibilitet og kreativitet, der er nødvendig for at fremme forståelse hos hvert medlem af gruppen, samtidig med at han eller hun sikrer, at hovedformålet med kurset opnås, nemlig at gøre deltagerne i stand til at deltage i meningsfulde og opløftende samtaler. Dertil kommer, at i tusinder af lokaliteter, hvor bogen bliver brugt, er den samfundsopbyggende proces, hvortil bogens tre dele søger at bidrage, ikke på samme udviklingstrin. Dét, at udføre det lærte, kan derfor antage forskellige former fra den ene lokalitet til den anden, og dette giver også en indikation af den omhu og grundighed, hvormed en tutor skal imødekomme ethvert medlems behov, når han eller hun leder en gruppe gennem disse sider.



Glæden ved at Undervise

Formål

At forstå at glæden ved at undervise
ligger i at dele Guds Ord
med andre

KAPITEL 1

At Rejse sig for at Tjene er det andet i den række af Ruhi Instituttets kurser, der søger at kombinere studier og handlinger. Dets mål er at hjælpe jer med at komme videre på den tjenestesti, I har begivet jer ud på, idét I stræber efter at opfylde et dobbelt formål: at fortsætte med jeres egen åndelige og intellektuelle vækst og bidrage til transformation af samfundet. Fra jeres deltagelse i det første kursus forstår I allerede, at den sti, vi henviser til, er defineret af en række tjenestehandlinger, handlinger, som vi udfører med fokus på, at målet er en ny verdensorden, således som den forudses i Bahá'u'lláhs Skrifter. Således består meget af det, vi kalder ”at gå på tjenestens sti”, af vores bestræbelser på at anvende Hans lære på vores egne liv og på menneskehedens liv. Selv taler Han om sin åbenbaring i disse termer:

“Oh Mine tjenere! Min hellige, Min guddommeligt forordnede Åbenbaring kan sammenlignes med et ocean, i hvis dybder utallige perler af stor værdi og overordentlig glans ligger skjult. Det er enhver søgendes pligt at rejse sig og bestræbe sig på at nå kysterne af dette ocean, så at han, i forhold til sin søgens iver og de anstrengelser, han har gjort sig, kan få andel i sådanne goder, som er blevet forudbestemt i Guds uigenkaldelige og skjulte Tavler.”¹

I denne første del af bogen vender vores tanker sig mod den glæde, der fylder vores hjerter, når vi finder de visdomsperler, der ligger i Bahá'u'lláhs Åbenbarings ocean, og deler dem med andre. Allerede fra jeres studie af Bog 1 har I i Hans Skrifter set, hvor udsøgt smukke den guddommelige vejlednings perler er. Lad os tænke over endnu et par uddrag:

“Guds ytring er en lampe, hvis lys er disse ord: ’I er frugterne på ét træ og bladene på én gren.’”²

“Retfærdighed er i mine øjne det højst elskede af alt; vend dig ikke bort derfra om du attrår Mig, og tilsidesæt den ikke, at jeg kan have tillid til dig.”³

“Vær ivrigt optaget af behovene i den tidsalder I lever i, og koncentrer jeres overvejelser på dens krav og fornødenheder.”⁴

“Alle mennesker er blevet skabt til at fremme en evigt fremadskridende civilisation.”⁵

“Verden forgår, og det, der er evigtvarende, er Guds kærlighed.”⁶

“Du er Min lampe, og Mit lys er i dig. Hent du derfra din udstråling og søg ingen anden end Mig. For Jeg har skabt dig rig og gavmildt øst Mine gunst over dig.”⁷

I vil måske efterhånden ønske at lære disse korte citater udenad.

KAPITEL 2

Begynd jeres overvejelser om hovedtemaet i denne del af bogen med at genlæse det første afsnit, der er citeret i det foregående kapitel, og udfør følgende øvelser.

1. Udfyld sætningerne nedenfor:
 - a. Det er vores pligt at _____ og _____
at nå _____ af Bahá'u'lláhs Åbenbarings ocean.
 - b. Vi skal bestræbe os på at nå kysterne af Bahá'u'lláhs Åbenbarings ocean, så vi kan få andel i sådanne _____, som er blevet forudbestemt i Guds uigenkaldelige og skjulte tavler.
 - c. De goder, vi får andel i, vil stå i forhold til vores _____ og _____, vi har gjort os.
2. Hvad betyder 'at rejse sig'? _____

3. Hvad betyder 'at bestræbe sig på at nå noget'? _____

4. Hvad skal enhver søgende 'bestræbe sig på at nå '? _____

5. Hvad betyder det, at noget 'står i forhold til'? _____

6. Bahá'u'lláh fortæller os, at de goder, vi vil modtage fra Hans Åbenbarings ocean, står i forhold til de anstrengelser, vi gør os.
 - a. Giv nogle eksempler på de anstrengelser, vi gør os, og som gør os til modtagere af disse goder: _____

- b. Giv nogle eksempler på de goder, vi modtager: _____
- _____
- _____
- _____
- _____

KAPITEL 3

Når vi ved, at Bahá'u'lláhs åbenbaring er som et ocean, i hvis dyb der ligger perler af uvurderlig værdi, så gør vi os hver især store anstrengelser for at få del i dets goder og hjælpe andre med at nå til dets bredder. Men måske spørger vi os selv, hvor langt væk dette oceans bredder er fra os? Bahá'u'lláh forklarer:

“Oh Mine tjenere. Den ene sande Gud er Mit vidne! Dette største, dette uudgrundelige og brusende Ocean er nært, forbavsende nært ved jer. Se, det er nærmere ved jer end jeres livsåre! Hurtigt som et øjes blinken kan I, hvis I ønsker det, nå frem og tage del i denne uforgængelige gunst, denne Gudgivne nåde, denne uforkrænkelige gave, denne allerstærkeste og usigeligt herlige gavmildhed.”⁸

1. Hvad refererer sætningen 'dette største, dette uudgrundelige og brusende Ocean' til?

2. Hvor nært er dette ocean ved os? _____

3. Hvor hurtigt kan vi nå dette ocean? _____

4. Fuldend disse sætninger:
 - a. Bahá'u'lláhs Åbenbarings største ocean er nært, _____ ved os.
 - b. Bahá'u'lláhs Åbenbarings ocean er _____ ved os end vores livsåre.
 - c. Hurtigt som _____ kan vi, hvis vi ønsker det, _____ og tage _____ i Hans Åbenbarings ocean.
 - d. Hurtigt som et øjes blinken kan vi, _____, nå frem og tage del i Hans Åbenbarings ocean.

KAPITEL 4

Når vi har nået bredderne af Bahá'u'lláhs Åbenbarings ocean, henter vi fra dets skatte de guddommelige visdomsperler og deler dem frit og ubetinget med andre, idét vi til stadighed opdager dem, når vi studerer, beder og mediterer og i vores bestræbelser på at tjene Hans Sag og menneskeheden. I ønsker måske at bruge lidt tid på at lære følgende citat udenad, en konstant påmindelse om denne pligts hellighed:

“Oh vejfarende på Guds sti! Tag din andel af Hans nådes ocean, og berøv ikke dig selv de ting, der ligger skjult i dets dybder. Vær du af dem, der har fået del i dets skatte. En dugdråbe fra dette ocean ville, hvis det blev udgydt på alle, der er i himlene og på Jorden, være nok til at berige dem med Gud, Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvises gavmildhed. Fremdrag med forsagelsens hænder dens livgivende vande og stænk alt det skabte dermed, at det må blive rensset for alle menneskeskabte begrænsninger og må nærme sig Guds mægtige sæde, dette hellige og strålende Sted.”⁹

KAPITEL 5

Når vi går frem gennem instituttets kurser og gennemfører det studium og de handlinger, de kræver, vil vores kapacitet til at tjene vokse, og vi vil være i stand til at udføre tjenestehandlinger, der bringer enorm glæde til vores hjerter og hjælper os med at opfylde vores dobbelte formål – handlinger såsom at stå for åndelig opdragelse af børn, at inddrage juniorer i et program, der styrker dem åndeligt, og at hjælpe en gruppe venner med at studere bøgerne i hovedsekvensen. Gennem hele denne rejse vil Guds Ord, som vi vil dele med andre, unge og gamle, være vores konstante inspirationskilde. Det er derfor passende, at vi ofte skal meditere over dets kraft og dets virkning på menneskehjertet. I det følgende citat taler Bahá'u'lláh om denne kraft:

“Guds Ord kan sammenlignes med et ungt træ, hvis rødder er blevet plantet i menneskers hjerter. Det påhviler jer at fremme dets vækst gennem visdommens levende vande og ved hellige og helliggjorte ord, så at dets rødder må blive solidt fæstnet, og dets grene må blive spredt ud så højt som himlene og derudover.”¹⁰

1. Hvad kan Guds Ord sammenlignes med? _____

2. Hvor er rødderne fra Gudsordets træ blevet plantet? _____

3. Hvordan skal vi fremme dets vækst? _____

4. Til hvilke højder kan dette træ vokse? _____

5. Forklar med nogle få ord, hvorfor det er af yderste vigtighed at dele Guds Ord med andre.

KAPITEL 6

Lad os tænke på de forskellige aktiviteter, der optager os i vores hverdag. Vi nærer vores kroppe. Vi studerer for at tilegne os ny viden og udvide vores mentale kapacitet. Vi arbejder og udvikler færdigheder, der sætter os i stand til at leve som produktive medlemmer af samfundet. Vi engagerer os i sport og fritidsaktiviteter. Talrige aktiviteter som disse, som alle er vigtige for vores intellektuelle fremskridt og materielle velbefindende, optager en stor del af vores tid. Men så er der hver dag de specielle øjeblikke, ladet med åndelighed, når vi deltager i bøn; når vi, alene eller med venner, uddyber vores viden om guddommelig lære; eller når vi, på en af de utallige måder, hjælper andre med at opdage de perler, der er skjult i Bahá'u'lláhs Åbenbarings ocean. Er disse øjeblikke ikke uforligneligt dyrebare? Er der nogen større glæde end at være i stand til at tage del i disse himmelske velsignelser?

Vi skal altid huske, hvordan ‘Abdu’l-Bahá opmuntrede os til at dedikere os til menneskehedens opløftelse.

“Vi er alle forenede med ét Guddommeligt formål, vi har ikke noget materielt motiv, og vort kæreste ønske er at sprede Guds Kærlighed over hele verden!”¹¹

Forestil jer, at I en dag får mulighed for at dele et af de citater fra kapitel 1, som I har lært udenad, med en ven. Hvorfra kommer den glæde, I føler i jeres hjerte? Naturligvis håber I, at jeres ven vil blive opløftet af Bahá'u'lláhs ord. Men hvad nu hvis han eller hun ikke viser den entusiasme, I forventede? Forsvinder glæden i jeres hjerte så simpelthen? Hvorfor ikke?

KAPITEL 7

Når vi indser, at af alle de ting, vi gør i vores liv, så er de øjeblikke, vi bruger, når vi deler Guds Ord med andre, forbundet med særlige velsignelser, så når vi frem til en meget væsentlig konklusion: at den glæde, vi får ved at tjene, ligger i selve handlingen. Vi håber naturligvis, at de handlinger, vi udfører, vil give værdige resultater, men hvis vi er for knyttede til resultaterne, hvis vi bliver alt for påvirket af ros eller kritik, mister vi glæden ved at undervise. Det, der skal inspirere os til at tjene, er kærlighed til Gud og ikke ønsket om at have succes, at modtage fordele eller at få anerkendelse. Løsrivelse fra alt dette er nødvendig for at tjene med glæde. At studere de følgende citater vil hjælpe jer med at reflektere over dette tema:

“Oh Menneske med to Syn! Luk ét øje og åbn det andet. Luk ét for verden og alt hvad der er deri, og åbn det andet for Den Elskedes hellige skønhed.”¹²

“Oh Venner! Forlad ikke den evigtvarende skønhed for en skønhed der må dø, og kast ikke jeres kærlighed på denne jordiske verden af støv.”¹³

“Oh Ytringens Søn! Vend dit ansigt mod Mit og giv afkald på alt undtagen Mig, for Mit herredømme varer ved, og Mit rige forgår ikke. Hvis du søger en anden end Mig, ja, om du ransager universet i al evighed, vil din søgen være forgæves.”¹⁴

“Oh Fremmede, der har en ven! Dit hjertes lys er tændt af Min styrkes hånd; sluk det ikke med selvets og lidenskabens stridende vinde. Lægemidlet for alle dine lidelser er erindring om Mig, glem det ikke. Gør Min kærlighed til dit skatkammer og værn om det just som dit eget syn og liv.”¹⁵

“Frigjorthed er som solen; uanset i hvilket hjerte den skinner, slukker den begærlighedens og selvets ild. Den, hvis syn bliver oplyst af forståelsens lys, vil med sikkerhed løsrive sig fra verden og dens forfængeligheder . . . Lad ikke verden og dens afskyeligheder bedrøve jer. Lykkelig er den, som rigdomme ikke fylder med forfængelighed eller fattigdom med sorg.”¹⁶

1. Betyder dét, at være frigjort fra denne verden, at man skal leve som eneboer? _____
2. Er det muligt at være frigjort, samtidig med at man ejer ting? _____
3. Er en person, som dedikerer stort set hver time af sit liv til sit arbejde, frigjort fra den materielle verden? _____
4. Er en person, som kun arbejder så meget, som det er nødvendigt for at opretholde livet, og resten af tiden ikke laver nogen verdens ting, frigjort fra verden? _____
5. Er en person, der på tjenestens mark ikke kan klare sig uden materiel komfort, frigjort fra verden? _____

6. Der er mange ting, vi kan være knyttet til, ud over materielle besiddelser. Hvad ville du være knyttet, hvis du var en person, der
- har lyst til at give op, når han eller hun udfører en tjenestehandling, og ingen anerkender den? _____
 - føler sig modløs, hvis nogen ikke accepterer hans eller hendes ideer? _____
 - skjuler sine overbevisninger af skræk for at blive afvist af andre? _____
7. At være løsrevet indebærer ikke fjernhed eller manglende omhu. Hvilket af følgende kunne være et tegn på, at man ikke er frigjort?
- _____ At glæde sig over at se andres fremskridt
 - _____ At stoppe med at undervise i en klasse, når nogle få børn opfører sig dårligt
 - _____ At prale af sine præstationer
 - _____ At studere flittigt og føle sig tilfreds med de fremskridt man gør
 - _____ At arbejde hårdt for at udvikle sin evne til at tjene almenvellet.
 - _____ At stræbe efter udmærkelse i sit erhverv
 - _____ At holde sine omgivelser og sit hjem rent og pænt
 - _____ At passe på sine ejendele
 - _____ At være optaget af andres velbefindende
 - _____ At være modløs, når man ikke roses for sin indsats
8. Så vigtigt er det for hver enkelt af os at være frigjort, at vi foreslår, at I lærer alle citaterne i dette afsnit udenad.

KAPITEL 8

For at kunne tage imod de gaver vi får ved at leve et lykkeligt liv i tjeneste for menneskeheden, skal vi være villige til at yde en indsats, og vores indsats kan kræve en vis grad af opofrelse. Vi bruger tit ordet "ofre" i vores daglige liv. Hvis en ven vender tilbage fra en tur ved dagry, vågner vi måske tidligt for at hente hende. Vi kan sige, at vi har ofret et par timers søvn. En, vi holder af, er syg; vi giver afkald på et par timer af vores foretrukne fritidsbeskæftigelse for at tage os af ham. Der er lejligheder i livet, hvor vi skal arbejde ekstremt hårdt, og vi synes måske, at vi ofrer komfort for at nå et mål.

Vi har alle det største ønske om at tjene Sagen og generøst tilbyde vores tid og energi og i videst muligt omfang en del af vores materielle ressourcer. Når vi gør det, skal vi huske, at vi på tjenestens sti måske nok opgiver ting i denne verden, men hvad vi modtager er sand

glæde, når vi vokser åndeligt. Vi får på fremtidige kurser mulighed for at reflektere mere over karakteren af opofrelse. Hvad der er vigtigt at erkende helt fra begyndelsen er, at opofrelse indebærer, at man giver afkald på det, der er lavere, for det, der er højere, ligesom frøet ofrer sig selv, for at et træ kan fødes. Opofrelse indebærer glæde, og denne glæde vil ikke blive vores, medmindre vi er villige til at gøre en konsekvent indsats.

Bahá'u'lláh siger:

“Arbejde er nødvendigt, hvis vi skal søge Ham; ildhu er nødvendig, hvis vi skal drikke genforeningens nektar med Ham; og hvis vi drikker af dette bæger, vil vi forkaste verden.”¹⁷

Og ‘Abdu’l-Bahá rådgiver os:

“... hvil ikke og søg ikke ro, bind jer ikke til den forgængelige verdens luksus, frigør jer fra alle bindinger og bestræb jer af hjerte og sjæl på at blive fuldt ud etableret i Guds Kongerige. Vind jer himmelske skatte. Bliv mere oplyste dag for dag. Drag nærmere og nærmere til enhedens tærskel.”¹⁸

Vi tror alle på, at vi skal yde en indsats for at nå vores mål. Men denne enkle tro har visse implikationer i praksis, som vi ikke bør glemme. Først og fremmest er det nødvendigt at huske på, at der er overensstemmelse mellem den mængde energi, der kræves, og det aktuelle måls eller den aktuelle opgaves sværhedsgrad. Vi bedrager os selv, hvis vi tror, det kan opnås med mindre. Men anstrengelsens størrelse er ikke den eneste faktor, der skal tages i betragtning. Der er behov for konsekvens og udholdenhed. Fokus er påkrævet. Den vane at fuldføre opgaver - ikke hoppe fra den ene til den anden og undlade at færdiggøre sit arbejde - er essentiel. Halvhjertede anstrengelser bærer ikke frugt. Forestil jer en ugentlig bahá'í børneklasse. Læreren skal afsætte et bestemt antal timer til at forberede sig til hver lektion, skal hele lektionen igennem forblive fuldstændigt fokuseret på at hjælpe eleverne med at forstå indholdet af lektionen, skal regelmæssigt besøge børnenes forældre og uge for uge følge børnenes individuelle fremskridt. Hvilken skæbne får en klasse, hvis læreren kun forbereder sig lejlighedsvist, afslutter timen pludseligt, når han eller hun er træt, og undlader at afsætte den nødvendige tid til at tænke over hvert barn og drøfte hans eller hendes fremskridt med forældrene? Og hvad nu hvis klassen bare aflyses, når som helst læreren ønsker at overholde en anden forpligtelse som for eksempel at være sammen med en ven, der er på besøg i byen?

Disse få bemærkninger skal overbevise os om, at vi skal være opmærksomme på både mængden og kvaliteten af den indsats, som enhver af vore bestræbelser kræver. Det gælder ikke kun for de handlinger, som vi deltager i, det gælder ligeledes for vores egen udvikling. Også de åndelige vaner, vi tænkte over i den første bog i denne serie - at bede regelmæssigt, at læse Skrifterne hver dag for at overveje, hvordan vi kan bringe vores liv i overensstemmelse med læren, at deltage helhjertet i andagtsmøder - afhænger af fortsat anstrengelse. Nedenunder er en række udsagn relateret til indsats. At beslutte, hvilke der er sande, vil hjælpe jer med at reflektere nærmere over denne sag:

- _____ Hvis man er dygtig, behøver man ikke arbejde hårdt.
- _____ Hvorfor gå den lange vej. Prøv altid at finde en genvej.
- _____ Ingen smerte, ingen gevinst.

- _____ Drøm stort; dine ønsker vil blive opfyldt.
- _____ Jo større gevinst, jo større stræben.
- _____ Jo større indsats, jo sødere belønning.
- _____ Hvis noget ikke lykkes første gang, så prøv, prøv igen.
- _____ Hvorfor arbejde, når man kan få andre til at gøre det for sig?
- _____ Hvis noget kræver for meget anstrengelse, er det ikke meningen, at man skal gøre det.
- _____ Små trin - hyppige og konsekvente - kan man komme langt med.
- _____ Intet, der er værd at have, kommer let.
- _____ Udmærkelse kræver helhjertet engagement.
- _____ En tusindmils rejse begynder med et enkelt skridt.
- _____ Bare at klare sig er ikke godt nok.
- _____ Vi bør ikke vente på, at ting sker; vi skal selv gøre noget.
- _____ Succes er et spørgsmål om held.
- _____ Vi opnår ikke vores dobbelte formål ved magi.
- _____ Vi skal bringe os selv til regnskab hver dag.

Vi går på tjenestens sti og stræber efter at opnå vores egen åndelige og intellektuelle vækst og bidrage til omdannelse af samfundet. Det er klart, at forfølgelsen af dette dobbelte formål kræver en stor indsats fra vores side. Bahá'u'lláh fortæller os:

“Den Uforlignelige Skaber har skabt alle mennesker fra én og samme substans og har ophøjet deres virkelighed over resten af Sine skabninger. Succes eller fiasko, fremgang eller tab må derfor afhænge af menneskets egne bestræbelser. Jo mere det stræber, jo større vil dets fremgang blive.”¹⁹

I ønsker måske at lære ovenstående citat udenad, hvis I ikke allerede har gjort det.

KAPITEL 9

For at blive i stand til at få glæde af at tjene bør vi pleje visse holdninger hos os selv. For eksempel skal vi være taknemmelige for, at Gud så gavmildt har givet os mulighed for at tjene; det er utænkeligt at forestille sig, at vi gør Gud en tjeneste, når vi tjener Hans sag. Vi skal også lære at undgå pessimisme, og vi skal nærme os livet med et optimistisk syn på verden. Hindringer på tjenestens sti kan omdannes til springbræt for yderligere fremskridt. Selv midt i vanskeligheder ser vi med fortrøstning på fremtiden. De følgende ord fra ‘Abdu’l-Bahá peger på det håb og den optimisme, der skal karakterisere vores indsats:

“Hvor lille er frøet ikke i begyndelsen, og dog bliver det til sidst til et mægtigt træ. Se ikke på frøet, se på træet, dets blomster, dets blade og dets frugter.”²⁰

“ Erkend da, hvilken betydning dette lille frø har, som den sande bonde med Sin barmhjertigheds hænder har sået i Herrens pløjede marker og vandet med gavernes og gavmildhedens regn og nu passer i varmen og lyset fra Sandhedens Dagstjerne.”²¹

“ Når I ser et træ vokse og udvikle sig, hav håb for udfaldet. Det vil med tiden blomstre og bære frugt. Hvis I ser tørt træ eller gamle træer, er der slet ikke håb om udbytte.”²²

“Derfor skal Guds elskede, med deres bestræbelsers vande, flittigt passe, nære og fremelske dette håbets træ.”²³

“Hvis hjertet vender sig bort fra de velsignelser, som Gud tilbyder, hvordan kan det håbe på lykke? Hvis det ikke håber og sætter sin lid til Guds barmhjertighed, hvor kan det finde ro?”²⁴

Reflekter over de ovenstående citater ved at færdiggøre de følgende sætninger:

1. Hvor lille er frøet ikke i begyndelsen, og dog bliver det til sidst _____
_____.
2. Vi skal ikke se på det lille frø, men på _____
_____.
3. Vi skal derfor se på, hvilken betydning dette lille frø har, som Gud med Sin barmhjertigheds hænder, _____

_____.
4. Når vi ser et træ vokse og udvikle sig, skal vi have _____.
5. Når vi ser et træ vokse og udvikle sig, skal vi håbe på, at det vil _____
_____.
6. Med vores bestræbelsers vand skal vi _____
_____.
7. Hvis hjertet vender sig bort fra de velsignelser, Gud tilbyder, _____
_____ ?
8. Hvis hjertet ikke håber og sætter sin lid til Guds Barmhjertighed, _____
_____ ?

Overvej nu et øjeblik: Er du enig i, at vores glade og håbefulde indstilling, kombineret med en ydmyg og taknemmelig holdning, er en kilde til glæde for andre? Og lad os altid huske, at når vi rejser os for at tjene Sagen, så bærer vi det glade budskab om en ny dags frembrud, dagen hvor menneskeheden vil samles. Må Bahá'u'lláhs ord lyde i vores hjerter:

“Lykelige er de, der handler; lykkelige er de, der forstår; lykkeligt er det menneske, der har klynget sig til sandheden, frigjort fra alt, hvad der er i himlene og alt, hvad der er på Jorden.”²⁵

REFERENCES

- ¹ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CLIII, par. 5, p. 369.
- ² . *Ibid.*, CXXXII, par. 3, p. 326.
- ³ . Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 2, p. 3.
- ⁴ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* , CVI, par. 1, p. 241.
- ⁵ . *Ibid.*, CIX, par. 2, p. 243.
- ⁶ . Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no. 53, p. 26.
- ⁷ . *The Hidden Words*, Arabic no. 11, p. 6.
- ⁸ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLIII, par. 5, p. 370.
- ⁹ . *Ibid.*, CXXIX, par. 1, p. 316.
- ¹⁰ . *Ibid.*, XLIII, par. 9, p. 109.
- ¹¹ . From a talk given on 19 November 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 32.2, p. 121.
- ¹² . *The Hidden Words*, Persian no. 12, p. 26.
- ¹³ . *Ibid.*, Persian no. 14, p. 26.
- ¹⁴ . *Ibid.*, Arabic no. 15, p. 7.
- ¹⁵ . *Ibid.*, Persian no. 32, p. 33.
- ¹⁶ . Bahá'u'lláh, in *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), p. 42.
- ¹⁷ . *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.12, p. 17.
- ¹⁸ . *Tablets of the Divine Plan: Revealed by 'Abdu'l-Bahá to the North American Bahá'ís* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2006 printing), no. 13.6, pp. 95–96.
- ¹⁹ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XXXIV, par. 8, p. 91.

- ²⁰. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 40.3, pp. 118–19.
- ²¹. *Ibid.*, no. 40.3, p. 119.
- ²². From a talk given on 11 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 2, p. 153.
- ²³. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 206.13, pp. 356–57.
- ²⁴. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 21 November 1911, published in *Paris Talks*, no. 34.8, p. 133.
- ²⁵. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 139.



Meningsfulde Samtaler

Formål

At tilegne sig evnen til at introducere
åndelige principper i en samtale

KAPITEL 1

I bogen første del talte vi om den umådelige glæde, vi får, når vi deler Guds Ord med andre. Når vi går på tjenestestien, opstår der mange muligheder for at drøfte den indsigt, vi får fra Bahá'u'lláhs åbenbaring, med venner og bekendte. Derfor er nogle af de vigtigste evner, som vi alle har brug for at udvikle, de, der gør det muligt for os at bidrage til en meningsfuld og opløftende samtale. Formålet med denne del og den næste er at hjælpe jer i denne henseende. I denne del vil I være optaget af, hvordan man hæver samtaleens niveau ved, når man har mulighed for det, at henvise til åndelige principper. I bogens næste del vil I tænke på, hvordan I begynder og opretholder en serie af samtaler om bestemte temaer, som en del af en systematisk indsats for at opbygge et levende samfund i jeres landsby eller lokalområde.

Det, vi vil gøre i de følgende kapitler, er at se på en række udsagn om forskellige emner, der, selvom de ikke er nøjagtige citater, alle er baseret på samtaler og tavler af 'Abdu'l-Bahá og inkluderer mange af de sætninger, Han brugte. I bør læse hvert udsagn flere gange, identificere rækkefølgen af ideer og sammen med de andre medlemmer af gruppen på skift siger dem højt, indtil I kan udtrykke dem naturligt. Denne øvelse vil hjælpe jer til at kunne tale let og naturligt, når I finder det passende at trække på Troens lære for at fremme en drøftelse.

I vil i denne del naturligvis fortsætte med at lære uddrag fra Skrifterne udenad, for de har en særlig kraft, der, når de bliver vævet ind i jeres tale, vil trænge ind i det menneskelige hjerte og have en dybtgående effekt på lytteren. At citere fra Skrifterne i en samtale kræver imidlertid visdom. Det er nødvendigt med mådehold, balance mellem at citere direkte fra Skrifterne og at forklare Troens lære med egne ord. For at opnå denne balance skal I bruge megen tid og energi på at studere Skrifterne og lade dem forme jeres tanker og følelser.

KAPITEL 2

De første udsagn, I bliver bedt om at studere, vedrører menneskehedens behov for en opdrager:

Når vi overvejer eksistens, konstaterer vi, at mineralriget, planteriget, dyreriget og menneskeriget, hvert og et, har brug for en opdrager. En have har behov for en gartner. For at give en rigelig høst har Jorden brug for en landmand. Hvis et menneske efterlades alene i vildmarken, vil han eller hun begynde at opføre sig ligesom et dyr. Hvis et menneske er uddannet, vil vedkommende kunne udføre de største bedrifter. Var det ikke for opdragerne, ville der ikke være nogen civilisation.

Der er tre slags uddannelse: materiel, menneskelig og åndelig. Materiel uddannelse drejer sig om kroppens udvikling. Menneskelig uddannelse handler om civilisation og fremskridt. Den omhandler ledelse, social orden, menneskelig velfærd, handel og industri, kunst og videnskab, vigtige opdagelser og store opgaver. Åndelig uddannelse består i at tilegne sig guddommelige fuldkommenheder. Dette er sand uddannelse, for ved dens hjælp udvikles menneskets åndelige natur, dets højere natur.

For at udvikle sig har menneskeheden brug for en opdrager, der har klar autoritet som en materiel, menneskelig og åndelig opdrager. Skulle nogen sige, "Jeg er udstyret

med stor intelligens, og jeg har ikke brug for en sådan opdrager,” benægter han det åbenlyse. Det ville være som et barn, der sagde: ”Jeg har ikke brug for uddannelse; jeg vil handle i henhold til min egen tænkning og intelligens og vil helt af mig selv opnå udmærkelse.”

Menneskeheden har altid haft behov for en sådan perfekt opdrager, én der kan hjælpe med at organisere forhold relateret til kroppens ernæring og sundhed, kan inspirere til fremskridt inden for viden, opfindelser og opdagelse og, vigtigst af alt, kan indgyde åndeligt liv. Intet almindeligt menneske er i stand til at klare disse formidable opgaver. Kun Guds Manifestationer har kraft til at udføre dem. De er udvalgte Sjæle, der fra tid til anden sendes af Gud for at være menneskehedens universelle opdragere.”

1. Læs udsagnet flere gange i jeres gruppe og hjælp hinanden med at lære indholdet godt. I bør stille hinanden spørgsmål relateret til de præsenterede ideer og øve jer i at udtrykke dem naturligt og med lethed
2. Drøft derefter i jeres gruppe, hvordan de ideer, I har lært at formulere her, kunne introduceres i en samtale. Det er klart, at I ikke pludselig vil sige til jeres venner, at der er tre former for uddannelse. Det er derfor umagen værd for jer at tænke på de typer af samspil, hvor ovenstående ideer vil vise sig at være relevante. Måske er det emne, der diskuteres, samfundets moralske tilbagegang eller hvordan man arbejder for forbedring af verden. Reflekter over de forskellige samtaler, I deltager i med venner, familiemedlemmer og bekendte. Blandt de spørgsmål, der optager deres sind, er der da nogle, der egner sig til en drøftelse af ideerne i denne erklæring?

3. Spørgsmål opstår ofte i samtaler om emner som det, I lige har studeret. Hvad ville I svare, hvis nogen spurgte: ”Kan du nævne navnene på nogle af disse undervisere, du taler om?”

4. Nedenfor er et par citater fra Bahá'u'lláhs Skrifter, der vedrører menneskehedens behov for en opdrager. Reflekter over dem. Og lær mindst ét udenad. På denne måde vil I være i stand til at væve uddrag fra Skrifterne ind i jeres tale, når det er relevant.

“Alle mennesker er blevet skabt til at fremme en evigt fremadskridende civilisation.”¹

“Den ene sande Guds formål, ophøjet være Hans herlighed, med at åbenbare Sig Selv for mennesker er at blotlægge de ædelstene, der ligger skjult i deres sande og inderste selvs mine.”²

“Guds formål med at sende Sine Profeter til menneskene er dobbelt. Det første er at frigøre menneskenes børn fra uvidenhedens mørke og lede dem til den sande forståelses lys. Det andet er at sikre fred og ro for menneskehedens og stille alle de midler til rådighed, hvormed de kan tilvejebringes.”³

“Mennesker har til alle tider og under alle forhold brug for én til at formane dem, vejlede dem og til at belære og undervise dem.”⁴

KAPITEL 3

De følgende afsnit beskriver, hvordan Gud kun kan kendes gennem Sine Manifestationer, og vil være nyttige for dig, når du snakker med venner:

Tænk på det uendelige univers. Er det muligt, at det kunne være skabt uden en Skaber? Eller at Skaberens virkelighed nogensinde kunne forstås af dét, som Han skabte? Hvis vi observerer hele skabelsen, ser vi, at dét, der er lavere, er ude af stand til at forstå kraften i dét, der er højere. Så stenen og træet kan, hvor meget de end udvikler sig, aldrig forestille sig syn og hørelse. Dyret kan aldrig forstå menneskets virkelighed og blive opmærksom på den menneskelige ånds kræfter. Så hvordan skulle vi, de skabte, kunne forstå vores Skabers virkelighed?

Selvom vores forståelse aldrig kan nå Gud, er vi ikke frataget kendskabet til Ham. Fra tid til anden fremstår der et særligt væsen på Jorden, som er en manifestering af Gud. Al den perfektion, den gavmildhed og den pragt, der hører Gud til, er synlig i disse hellige Manifestationer, ligesom solens stråler, der vises i et klart, poleret spejl. At sige, at spejlet reflekterer solen, betyder ikke, at solen er steget ned fra sine højder og blevet en del af spejlet. På samme måde stiger Gud ikke ned fra hellighedens himmel til dette eksistensplan. Hvad der menes, er dette: Alt, hvad menneskehedens kender, lærer og forstår om Guds navne, egenskaber og fuldkommenheder, henviser til Hans Hellige Manifestationer.

1. Når I har læst denne erklæring flere gange i jeres gruppe og besvaret spørgsmål, som I har stillet til hinanden om dens indhold, bør I øve jer på at sige idéerne let og naturligt.

2. Drøft nu i jeres gruppe, hvordan I naturligt kunne inddrage de ideer, I har lært her, i en samtale. Dette kunne let gøres, for eksempel i en drøftelse af Guds eksistens eller formålet med livet. Hvilke andre emner og spørgsmål, der tages op i en samtale i jeres familie eller blandt jeres venner, ville give jer mulighed for at dele disse ideer?

3. Forestil jer nu, at I i en samtale med jeres venner har mulighed for at introducere de ideer, I lige har studeret. Hvordan ville I svare, hvis en af dem stillede jer følgende spørgsmål: "Hvad ved vi om Gud gennem Hans Manifestationer?"

4. I ønsker måske at lære et eller flere af følgende citater fra Bahá'u'lláhs Skrifter udenad, så I kan citere dem, når I taler med venner om dette emne:

"Kendskab til Ham, der er Oprindelsen til alle ting, og at nå til Ham er umuligt undtagen ved at kende og nå til disse lysende Skabninger, der udgår fra Sandhedens Sol."⁵

"Manifestationens Person har altid været Guds repræsentant og talerør. Han er i sandhed Morgengryet for Guds mest fortræffelige Navne og Dæmringsstedet for Hans ophøjede Egenskaber."⁶

"Vær I desuden forsikrede om, at hver og en af disse Guds Manifestationers gerninger og handlinger, ja, hvad der end vedrører dem, og hvad de end måtte manifestere i fremtiden, er det alt sammen forordnet af Gud og er en genspejling af Hans Vilje og Formål."⁷

KAPITEL 4

Religionernes enhed er et emne af interesse for mange, og de følgende ideer vil hjælpe dig ved talrige lejligheder:

Vi skal elske lyset, uanset i hvilken lampe det kommer til syne. Vi skal elske rosen, uanset i hvilken have den blomstrer. Vi skal søge sandheden, uanset fra hvilken kilde

den kommer. Tilknytning til én lampe kan forhindre os i at værdsætte lyset, når det skinner i en anden. Når vi søger sandheden, skal vi befri os fra forudfattede forestillinger og opgive vores fordomme. Hvis vores kop er fuld af selvet, er der ingen plads til livets vand.

Religion er verdens lys. Den styrer vores skridt og åbner dørene for os til uendelig lykke. Når vi undersøger alle de store religioners læresætninger, befriet fra begrænsningerne i dogmatiske overbevisninger og blind efterligning, indser vi, at de hviler på det samme fundament. De åbenbarer alle kundskaben om Gud. De søger at skabe fremgang i menneskehedens verden.

Der er naturligvis forskel på de sociale love og regler, som fremsættes af de enkelte religioner i overensstemmelse med tidens og stedets behov. Men i deres essens er alle religioner én. De fremmer tro, viden, vished, retfærdighed, fromhed, ædelmodighed, troværdighed, kærlighed til Gud og velgørenhed. De foreskriver renhed, frigjorthed, ydmyghed, overbærenhed, tålmodighed og standhaftighed. Disse menneskelige dyder bliver genfremsat i alle åbenbaringer.

Det er uheldigt, at mange, på grund af fordomme og blind efterligning, ikke er i stand til at se religionernes underliggende enhed. Guds vejledning til menneskeheden er sandhed, og sandheden har ingen splittelser; den er én. Hvis vi undersøger sandheden uafhængigt og ser bort fra forudfattede forestillinger, vil vores søgning føre til enhed. Religion skal forene os; den skal skabe kærlige bånd blandt mennesker. Hvis den bliver årsagen til fjendskab og strid, er det bedre at være den foruden.

1. Som i det foregående kapitel skal I læse dette udsagn flere gange i jeres gruppe, stille hinanden spørgsmål relateret til idéerne og øve jer i at udtrykke dem godt.
2. Overvej i jeres gruppe, hvordan I vil kunne væve de ideer, I har studeret, ind i en samtale om for eksempel religiøs konflikt - et emne, som så ofte optager folk. Eller I befinder jer måske blandt mange venner, der diskuterer vigtigheden af at undersøge sandheden, så man ikke bliver manipuleret af propaganda. Tænk tilbage på jeres seneste samtaler med venner, naboer, kolleger og bekendte. Hvilke af de problemstillinger, som de er optaget af, vil kunne drage fordel af en drøftelse af disse ideer?

3. Hvordan vil du svare, hvis nogen, efter at I har snakket om idéerne ovenfor, spørger dig, "Nævn nogle af de sandheder, der er fælles for alle religioner."

-
-
-
4. Vi foreslår, at I lærer et eller to af følgende citater fra Bahá'u'lláhs Skrifter udenad:

“Der kan overhovedet ikke være nogen tvivl om, at verdens folkeslag, hvilken slægt eller religion de end tilhører, får deres inspiration fra én himmelsk Kilde og er én Guds undersåtter.”⁸

“Omgås tilhængerne af alle religioner i en ånd af venlighed og fællesskab.”⁹

“Det grundlæggende formål, der besjæler Guds Tro og Hans Religion, er at værne om den menneskelige races interesser og fremme dens enhed . . .”¹⁰

“Guds religion er skabt til kærlighed og enhed; lad den ikke blive årsag til strid eller uenighed.”¹¹

KAPITEL 5

Forholdet mellem videnskab og religion er det næste emne, I bliver bedt om at studere.

Religion skal være i overensstemmelse med videnskab. Gud har givet os forstand, så vi kan opfatte, hvad der er sandt. Både videnskab og religion forventes at opfylde fornuftens standarder. Derfor bør de være i overensstemmelse med hinanden. De er de to vinger, hvormed menneskelig intelligens kan svæve til store højder, de to vinger, hvormed menneskeheden kan flyve. Én vinge er ikke tilstrækkelig.

Gud har skænket os videnskab. Den finder den fysiske verdens love og gør det muligt for os at overvinde de begrænsninger, naturen har pålagt os. Ved hjælp af videnskabelige instrumenter ser vi ting, der er usynlige for det blotte øje, og kommunikerer på tværs af store afstande på et øjeblik. Videnskab forener nutiden og fortiden og gennemskuer fremtidens mysterier. Et folks fremskridt afhænger af videnskabelige resultater.

Guds religion fremmer sandheden, er tilhænger af viden og civiliserer menneskeheden. Uden religion bliver videnskaben et redskab, der fremmer materialisme, hvilket til sidst fører til fortvivelse. Hvis religion er i modsætning til videnskab, bliver den til ren overtro. Hvis religion og videnskab følges ad i harmoni, vil meget af det had og den bitterhed, der nu er skyld i menneskehedens elendighed, ophøre.

1. Læs som altid udsagnet flere gange i jeres gruppe, afsnit for afsnit, og stil hinanden spørgsmål, indtil I har lært indholdet godt nok til at udtrykke det naturligt.

2. Hvordan vil I svare nogen, der siger følgende: ”Religion er et levn fra fortiden; videnskab vil løse alle menneskeheds problemer.” Vil det være nyttigt for jer at præcisere, at religion ikke er det samme som overtro, men at den bliver sådan uden videnskab, og at videnskab uden religion fører til fortvivlelse født af materialisme? Vil I være i stand til give eksempler på, hvordan dette sker?

3. Vi foreslår, at I lærer et eller flere af følgende citater udenad fra Bahá'u'lláhs Skrifter:

“ Den vigtigste blandt disse gunstbevisninger, som Den Almægtige har skænket mennesket, er forståelsens gave Denne gave giver mennesket styrken til at skelne sandheden i alle ting, fører det til dét, som er ret, og hjælper det til at opdage skabelsens hemmeligheder.”¹²

“Se på verden, og tænk en stund over den. Den afslører bogen om sig selv for dine øjne og åbenbarer dét, som din Herres pen, Formeren, Den Altoplyste, har indskrevet i den.”¹³

“Viden er som vinger for menneskets tilværelse og en stige for dets fremskridt. At tilegne sig den er pålagt alle.”¹⁴

KAPITEL 6

Menneskeheds enhed er et emne, der i vore dage giver genklang i menneskers hjerter alle vegne, og mange vil glæde sig over at drøfte idéerne nedenfor med jer.

En have, hvor blomster med mange forskellige farver og dufte vokser side om side, er smuk at se på. Og selvom de er forskellige, forfriskes hver blomst af den samme regn og modtager varmen fra én sol. Dette gælder også for menneskeheden. Den består af mange racer og farver. Men alle kommer fra den samme Gud, og alle har samme oprindelse. Mangfoldigheden i den menneskelige familie skal være en kilde til harmoni, ligesom den er i musik, hvor forskellige toner sættes sammen for at skabe en perfekt akkord.

Enhed er nødvendig for eksistens. Kærlighed er selve årsagen til livet. I den materielle verden bliver alle tings bestanddele holdt sammen af tiltrækningskraften. Tiltrækningskraften samler bestemte bestanddele i form af en smuk blomst. Men når tiltrækningen fjernes, vil blomsten nedbrydes og ophøre med at eksistere. Sådan er det også med menneskeheden. Tiltrækning, harmoni og enhed er de kræfter, der holder menneskeheden sammen.

Bahá'u'lláh har lavet en plan for at forene alle verdens folkeslag. Vi bør gøre alt for at trække dem ind i denne cirkel af enhed. Når vi møder mennesker med hudfarver, nationaliteter, religioner og meninger, der er forskellige fra vores egne, skal vi ikke lade disse forskelle blive barrierer mellem os. Vi skal tænke på dem som roser med forskellige farver, der vokser i menneskehedens smukke have, og være glade for at være blandt dem.

1. Efter at have studeret udsagnet ovenfor, som I gjorde med de foregående, tænk da på de mange samtaler, som foregår omkring jer. Hvilke emner optager folk og giver dig muligheden for at dele disse ideer med dem?

2. En samtale om menneskehedens enhed kan føre til en drøftelse af vigtigheden af enhed i ens eget samfund. Kan I sige et par ord om, hvordan hver enkelt af os kan bidrage til den?

3. I vil måske ønske at lære et eller flere af følgende citater udenad, så I kan henvise til dem, når I taler om dette emne med jeres venner:

“Enhedens tabernakel er blevet rejst, betragt ikke hinanden som fremmede. I er frugterne på ét træ og bladene på én gren.”¹⁵

“Så stærkt er enhedens lys, at det kan oplyse hele Jorden.”¹⁶

“Vend jeres ansigter mod enhed, og lad dens lys’ stråler skinne på jer. Saml jer, og beslut for Guds skyld at udrydde alt det, der er kilden til strid iblandt jer.”¹⁷

“Det sømmer sig for mennesket ihærdigt at overholde det, som vil fremme fællesskab, venlighed og enhed.”¹⁸

KAPITEL 7

Den følgende erklæring hjælper jer med at bidrage til diskussioner om emnet retfærdighed, et emne, der bekymrer de fleste mennesker meget:

At der er forskel på enkeltpersoners kapacitet er grundlæggende for menneskelig eksistens. Derfor er det ikke muligt for alle mennesker at være lige i enhver henseende. Alligevel bør menneskelige anliggender styres af princippet om retfærdighed. Retfærdighed skal være hellig, og alles rettigheder skal beskyttes.

Retfærdighed er ikke begrænset; det er en universel kvalitet. Den skal fungere på alle områder af menneskers liv. Hvert eneste medlem af samfundet bør opleve civilisationens fordele, fordi vi alle er en del af menneskehedens krop. Hvis en del af denne krop er i pine eller nød, vil alle de andre også uvægerligt lide. Hvordan kan én del være ramt, og de andre have det godt? Vore dages samfund mangler den nødvendige gensidighed og symmetri; det er ikke godt fordelt. Det er nødvendigt med love og principper, der vil sikre trivsel og lykke for hele den menneskelige familie.

Retfærdighed er etableret på søjlerne belønning og straf. Regeringer, der styres uden tro, uden frygt for guddommelig gengældelse, vil udstede uretfærdige love. Håb om belønning og frygt for straf er begge nødvendige, hvis undertrykkelse skal forhindres. Lovgivere og administratorer af lovene skal være opmærksomme på de åndelige konsekvenser af deres beslutninger. Herskere, der tror på, at konsekvenserne af deres handlinger vil følge dem ud over dette jordiske liv, og som ved, at deres domme vil blive vejret på den guddommelige retfærdigheds vægtskål, vil helt sikkert undgå tyranni og undertrykkelse.

1. Når I har lært at udtrykke ovennævnte ideer naturligt, skal I overveje, hvilke samtaleemner, der ville drage fordel af den indsigt, som udsagnet tilbyder.

2. Hvordan ville I svare en person, der tror, at uretfærdighed aldrig vil ende?

3. Nedenfor er der et par citater fra Bahá'u'lláhs Skrifter, der relaterer til retfærdighed, og som I opfordres til at lære udenad.

“Menneskenes lys er Retfærdighed. Kvæl det ikke med undertrykkelsens og tyranniets modstridende vinde. Formålet med retfærdighed er tilsynekomsten af enhed blandt mennesker.”¹⁹

“Ingen udstråling kan sammenlignes med retfærdighedens. Organiseringen af verden og menneskehedens ro afhænger deraf.”²⁰

“Det, som udvikler verden, er retfærdighed, thi den opretholdes af to søjler, belønning og straf. Disse to søjler er kilderne til liv i verden.”²¹

KAPITEL 8

Kløften mellem de rige og de fattige udvides for hver dag, der går, og udsagnet nedenfor hjælper jer med at tale med venner om dette og relaterede emner.

På grund af vore dages mangel på gensidighed og harmoniske forhold er nogle medlemmer i samfundet tilfredse, for de lever komfortabelt og luksuriøst, mens andre mangler mad og husly. Nogle er enormt rige, og andre lever i største fattigdom.

Samfundets love skal formuleres og håndhæves på en sådan måde, at det ikke er muligt for nogle få at samle overdreven rigdom, mens andre lider nød. Det betyder ikke, at alle skal være ens, da forskelle i niveau og kapacitet er uløseligt forbundet med skabelsen. Men den beklagelige overflod af rigdom ledsaget af demoraliserende fattigdom kan afskaffes. Hvis det er rigtigt for en kapitalist at eje en formue, er det lige så retfærdigt, at arbejdstageren skal have tilstrækkelige eksistensmidler. Når vi ser ekstrem fattigdom, vil vi også finde tyranni.

Essensen af sagen er, at guddommelig retfærdighed skal manifestere sig i de menneskelige leveforhold. Grundlaget for hele den økonomiske tilstand er guddommeligt og er forbundet med hjertets og åndens verden. De rige skal give af deres overflod; de skal blødgøre deres hjerter og fremelske en medfølelse og intelligens. Hjerter skal blive så sammenføjede, kærlighed skal blive så dominerende, at de velhavende frivilligt vil tage skridt til at etablere økonomiske tilpasninger på permanent basis. De skal selv indse, at det hverken er retfærdigt eller lovligt, at de skal have stor rigdom, mens der er voldsom fattigdom i samfundet. På denne måde vil de villigt give af deres rigdom, mens de beholder så meget, at det vil gøre dem i stand til at leve behageligt.

1. Læs udsagnet og studér det i jeres gruppe på den sædvanlige måde. Folk har mange spørgsmål, der vedrører rigdom og fattigdom - beskæftigelse, lønninger og bolig, for at nævne nogle få. Kan I komme i tanker om andre emner, som i en samtale ville have gavn af ideerne i dette udsagn?

2. Hvad vil I svare, hvis en person, der hører jer nævne ovenstående ideer, spørger jer: ”Siger du, at de rige vil forstå og støtte strenge skatteregler, og at de villigt vil betale, hvad de egentlig burde? Hvad får dig til at tro, at dette er muligt?”

3. Vi foreslår, at I lærer et eller to af disse citater fra Bahá'u'lláhs Skrifter udenad:

“... I skal frembringe prægtige og vidunderlige frugter, så at I selv og andre kan få gavn deraf. Således påhviler det enhver at beskæftige sig med håndværk og erhverv, for deri ligger hemmeligheden ved rigdom, Oh mennesker med forståelse!”²²

“Hvis dine øjne skulle vendes mod barmhjertighed, så giv afkald på det, som gavner dig, og hold fast ved det, som vil gavne menneskeheden. Og hvis dine øjne skulle vendes imod retfærdighed, så vælg det for din nabo, som du vælger for dig selv.”²³

“Velsignet er den, som foretrækker sin broder frem for sig selv.”²⁴

“Ingen prægtige gerninger har været eller vil nogensinde være forgæves, for menneskekærlige gerninger er skatte, der bevares hos Gud til gavn for dem, som handler.”²⁵

“... tag jer i agt for ikke at overskride mådeholdets grænser og blive regnet blandt de ødsle.”²⁶

KAPITEL 9

Nedenfor er der nogle ideer, der kan hjælpe jer med at deltage i diskussioner om fordomme.

Fordomme i alle deres former - religiøse, racemæssige, kønsmæssige, etniske, økonomiske - ødelægger menneskeheden samfundssystem og står i modsætning til Guds befalinger. I tusinder af år har menneskeheden lidt under krig og blodsudgydelse, ansporet af den ene eller den anden af disse fordomme. Så længe de består, vil menneskeheden ikke finde ro.

Gud har sendt Sine profeter ud med det ene formål at skabe kærlighed og enhed. Alle de himmelske bøger er 'det skrevne ord for kærlighed'. Hvis de viser sig at være årsagen til fremmedgørelse, er de blevet frugtesløse. Derfor står især religiøse fordomme i modsætning til Guds vilje og befaling.

Nationale fordomme er fuldstændigt uforsvarlige. Jorden er ét land, ét rige. Linjerne og grænserne, der adskiller nationer, er indbildte; de er ikke skabt af Gud. Folk erklærer, at en flod skal være grænselinje mellem to lande og giver hver side et navn, men floden blev skabt for begge sider og er en naturlig færdselsåre for alle. Er det ikke indbildning og uvidenhed, som tilskynder folk til at lade livets gaver være årsag til krig og ødelæggelse?

Racefordomme er intet andet end overtro. Farven på en persons hud er blot resultatet af tilpasninger fra hans eller hendes forfædre over tid til klima og miljø. Karakter er det sande kriterium for menneskeheden. Udmærkelse afhænger ikke af race og farve. Tro, hjertets renhed, gode gerninger og prisværdig tale er, hvad der er acceptabelt ved Guds tærskel.

I meget lang tid har kvinder været undertrykt af og er blevet krænket af mænd. Forskellen mellem mænd og kvinder er en betingelse i den fysiske verden; i åndens verden er de lige. Efter Guds skøn er der ingen forskel, hvad angår han og hun. Hele menneskeheden er af Ham udstyret med intelligens og opfattelsesevne. Alle har kapacitet til at erhverve dyder. Der er ingen omstændigheder i dag, hvori en persons køn giver grundlag for at gøre forskel.

Ifølge ordene fra Det Gamle Testamente har Gud sagt: ”Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os.” Dette gælder tydeligvis også for kvinder. Mennesket er skabt i Guds billede; det vil sige, guddommelige dyder reflekteres og vises i den menneskelige virkelighed. Dette gælder for hele menneskeheden. Hvor fuldstændig uholdbart er det ikke at hævde, at kun de, der har en bestemt farve, etnicitet eller nationalitet er blevet skabt i Guds billede. Hvor absurd at antyde, at kun de rige blev skabt i Hans billede, eller at mene, at et kriterium for nærhed til Gud er en høj position i samfundet. Menneskeheden kan ikke opnå oplysning medmindre den opgiver sine fordomme og tilegner sig Rigets moral.

1. Undersøg dette udsagn, ligesom I gjorde med de foregående, og prøv så at huske nogle af de udfordringer, som jeres venner og naboer har talt om, og som kræver eliminering af fordomme.

2. Hvad vil I svare, hvis en person, der hører jer dele ovenstående idéer, spørger jer: "Kan vi have fordomme uden at vide det?"

3. I kan måske i jeres drøftelser af disse ideer få lejlighed til at medtage et eller flere af følgende citater fra Bahá'u'lláhs Skrifter:

“Jorden er kun ét land, og menneskeheden dets [citizens].”²⁷

“Alle verdens unge træer stammer fra ét Træ og alle dråberne fra ét Hav, og alle skabninger skylder ét Væsen deres eksistens.”²⁸

“ Dét er i sandhed et menneske, som i dag vier sig til at tjene hele den menneskelige race.”²⁹

“Lyset fra en god karakter overgår solens lys og strålerne derfra.”³⁰

“Menneskets udmærkelse ligger ikke i smykker og rigdom, men snarere i anstændig adfærd og sand forståelse.”³¹

“Gud give, at du under alle forhold nådigt må blive hjulpet til at knuse overtroens afguder og bortrive slørene fra menneskenes indbildninger.”³²

“ Af alle mennesker er den mest forsømmelige den, der ørkesløst mundhugges og søger at ophøje sig selv over sin broder.”³³

KAPITEL 10

Når I taler med venner, vil I ofte være i stand til at trække på idéerne i den følgende udtalelse om ligestilling mellem mænd og kvinder:

Den fysiske sol afslører ved hjælp af sit lys og sin varme alle jordiske tings virkelighed. Frugten, der er skjult i træet, kommer til syne på dets grene som reaktion på kraften i solen. På samme måde bringer Sandhedens Sol, der skinner i fuld pragt på den åndelige himmel, realiteter frem i lyset, realiteter, der ikke var tydelige i fortiden. Det er derfor princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder i denne tidsalder er blevet anerkendt og nu er en etableret kendsgerning.

Bahá'u'lláh har i de klareste vendinger erklæret, at der i Guds øjne ikke er nogen sondring mellem mænd og kvinder. Den tilstand af ulighed, der har eksisteret gennem alle tidsaldrene, er ikke et resultat af mænds overlegenhed; den skyldes simpelthen, at kvinder ikke er blevet givet den samme mulighed for at udvikle alle deres potentialer. På trods af fordømmene imod dem fortæller historien imidlertid om mange kvinder, der har opnået de mest fantastiske resultater.

En sådan kvinde var den persiske digter, Táhirih. Hun blev født i den første del af 1800-tallet i et land, hvor kvinder var fuldstændig underordnet mænd. Hun var den første kvinde, der accepterede sandheden i Guds nye Åbenbaring. Da hun blev vidne til en ny Dags daggry, blev hun overbevist om, at tiden nu var kommet til at anerkende virkeligheden af mænds og kvinders ligestilling. Hun dedikerede sine kræfter til at forkynde denne sandhed. Hendes viden og veltalenhed forvirrede de lærdeste mænd i hendes tid. Skønt alle kræfter fra en undertrykkende konge og et uvidende og stolt præsteskab var imod hende, betænkte hun sig ikke et øjeblik på at sige sandheden. Og til sidst gav hun sit liv for den Sag, hun så fuldt og fast havde taget til sig.

At tro på noget, som Gud ikke tilsigter, er uvidenhed og overtro. I dag bør kvinder have alle muligheder for at blive uddannet og opnå ligestilling med mænd inden for alle områder af menneskelig bestræbelse. Indtil ligestilling mellem mænd og kvinder bliver en realitet i denne verden, som den er i den åndelige verden, vil reelt fremskridt for menneskeheden ikke være muligt.

1. I bør som altid studere denne erklæring i jeres gruppe og øve jer på at udtrykke ideerne. Er der nogle samtaler, I for nylig har haft med jeres venner, der ville have haft fordel af den indsigt, den giver? Hvilke spørgsmål blev drøftet?

2. Hvilke af de overbevisninger og holdninger, der er fremherskende i nutidens samfund, skal ændres, hvis kvinder skal indtage en ligestillet position med mænd inden for alle indsatsområder?

3. Nedenfor er der et par citater fra Bahá'u'lláhs Skrifter, som du måske ønsker at lære udenad:

“Kvinder og mænd har været og vil altid være ligeværdige i Guds øjne.”³⁴

“Ved I ikke, hvorfor Vi skabte jer alle af det samme støv? At ingen skulle ophøje sig selv over en anden.”³⁵

“På denne Dag har den guddommelige nådes Hånd fjernet alle forskelle. Guds tjenere og Hans tjenerinder betragtes som værende på samme stade.”³⁶

KAPITEL 11

Den sidste erklæring, I bliver bedt om at studere, handler om universel uddannelse:

At fremme uddannelse er et meget presserende krav i vores tid. Ingen nation kan opnå velstand, medmindre den gør uddannelse til et af dens centrale anliggender. Den primære grund til et folks tilbagegang er manglende adgang til viden.

Uddannelse skal begynde i barndommen. Det er en fars og mors pligt at gøre deres yderste for at uddanne deres børn, forfine deres karakterer i henhold til åndelig og moralske love og at sikre, at de bliver uddannet i kunst og videnskab. Mødre er menneskeheden's første lærere; de ammer deres børn ved kundskabens bryst. Ethvert barn skal uddannes; dette er ikke et spørgsmål, der må forsømmes. Hvis forældrene er i stand til at afholde de nødvendige udgifter, skal de gøre det. Ellers skal samfundet sørge for midlerne til barnets uddannelse.

Uddannelse bør i ethvert menneske udvikle et ønske om at blive dygtigt. Vi bør føle os tiltrukket af menneskelig perfektion og forfølge den med lidenskab. Vi bør stræbe efter åndelig udmærkelse, at blive kendt for den menneskelige verdens dyder - for oprigtighed, loyalitet, tjeneste for menneskeheden, kærlighed og retfærdighed. Vi må forsøge at udmærke os ved vores bestræbelser på at fremme fred og enhed og for at fremme læring. At lede folk på en sådan sti er uddannelsens egentlige opgave.

1. Efter at have studeret denne erklæring i jeres gruppe, prøv så at identificere nogle af de bekymringer, jeres venner har om uddannelse. Hvordan imødekommer ovenstående ideer deres bekymringer?

2. Vi foreslår, at du lærer et eller flere af af Bahá'u'lláhs citater udenad:

“Det er ikke ønskeligt, at mennesket efterlades uden kundskab eller færdigheder, for da er det blot et frugtbart træ.”³⁷

“ Ret jeres tanker og viljer mod at uddanne Jordens folkeslag og slægter . . . ”³⁸

“Kunst, håndværk og videnskab opløfter skabelsens verden og bidrager til dens ophøjelse.”³⁹

“I sandhed, kundskab er en sand skat for mennesket og en kilde til herlighed, til gavmildhed, til fryd, til ophøjelse og glæde for det.”⁴⁰

KAPITEL 12

Fred er et anliggende, som alle tænker på. At etablere fred er meget presserende og af afgørende betydning. Nu da I har tænkt over de principper, der er skitseret i de foregående udsagn, vil I måske finde det gavnligt at reflektere over spørgsmålet om universel fred.

Meget afhænger naturligvis af, at regeringer tager praktiske skridt til at eliminere krig. Politiske aftaler for at bilægge tvister og nedruste er afgørende for fredsbestræbelser, ligesom også utallige former for internationalt samarbejde mellem nationer er det. Alligevel

vil de, uanset hvor vigtige sådanne foranstaltninger er, ikke føre til varig fred, hvis de principper, der blev drøftet tidligere, ikke bliver etableret over hele verden. Medmindre folk lærer at undersøge virkeligheden og kommer til at indse, at sandheden er én, så må vi spørge os selv, om ikke gamle fjendtligheder vil fortsætte med at eksistere? Vi har alle samme oprindelse. Gud passer på os alle og oplærer os alle gennem Sine Manifestationer. Deres læresætninger hviler på det samme fundament af kærlighed og fællesskab. Først når religionens enhed anerkendes, vil religiøs strid ophøre og religionens lys oplyse stien til fred. Vi må desuden spørge os selv, om det ikke er nødvendigt, at videnskab og religion arbejder i harmoni for at fjerne uvidenhedens skyer og demonstrere falskheden i alle fordomme, som hver især er en mægtig barriere for fred? Endnu et spørgsmål, man må stille, er, om en fredelig verden kan bygges, hvis der ikke i hvert hjørne af kloden tages hånd om den nuværende uforholdsmæssige forskel mellem de rige og de fattige? Og ikke før kvinder har lov til at bevæge sig ind på alle områder af menneskelig bestræbelse på lige fod med mænd, vil den vold, der har karakteriseret så meget af historien, vige for fred og sand velstand. Kommende generationer skal være alment uddannede efter sådanne principper, ellers vil ethvert håb om fred blive knust. I vil måske lære følgende ord fra Bahá'u'lláh udenad, så I kan dele dem med andre, der er bekymrede for menneskehedens fremtid:

“Menneskehedens velvære, dens fred og sikkerhed er uopnåelig, medmindre og indtil dens enhed er fast etableret.”⁴¹

REFERENCER

- ¹ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CIX, par. 2, p. 243.
- ² . Ibid., CXXXII, par. 1, p. 325.
- ³ . Ibid., XXXIV, par. 5, p. 89.
- ⁴ . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 11.1, p. 161.
- ⁵ . Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 printing), par. 151, p. 131.
- ⁶ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XXVIII, par. 2, p. 77.
- ⁷ . Ibid., XXIV, par. 1, p. 66.
- ⁸ . Ibid., CXI, par. 1, p. 246.
- ⁹ . Ibid., XLIII, par. 6, p. 106.
- ¹⁰ . Ibid., CX, par. 1, p. 244.
- ¹¹ . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 15.4, p. 220.
- ¹² . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XCV, par. 1, pp. 219–20.
- ¹³ . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 9.13, p. 141.
- ¹⁴ . Ibid., no. 5.13, p. 51.
- ¹⁵ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXII, par. 1, pp. 247–48.
- ¹⁶ . Ibid., CXXXII, par. 3, p. 326.
- ¹⁷ . Ibid., CXI, par. 1, p. 246.
- ¹⁸ . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 7.20, p. 90.
- ¹⁹ . Ibid., no. 6.25, pp. 66–67.
- ²⁰ . Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 42, p. 41.
- ²¹ . *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 3.23, p. 27.

22. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Persian no. 80, p. 51.
23. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 6.19, p. 64.
24. *Ibid.*, no. 6.37, p. 71.
25. Bahá'u'lláh, in *Huqúqu'lláh—The Right of God: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá and from Letters Written by and on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007), no. 16, p. 16.
26. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXVIII, par. 2, p. 283.
27. *Ibid.*, CXVII, par. 1, p. 282.
28. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), par. 279, p. 187.
29. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXVII, par. 1, p. 282.
30. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 4.11, p. 36.
31. *Ibid.*, no. 6.3, p. 57.
32. *Ibid.*, no. 6.3, p. 58.
33. *The Hidden Words*, Persian no. 5, pp. 23–24.
34. Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no. 54, p. 26.
35. *The Hidden Words*, Arabic no. 68, p. 20.
36. Bahá'u'lláh, in the compilation *Women*, no. 3, p. 3.
37. Bahá'u'lláh, in *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981, 1989 printing), no. 5, p. 2.
38. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLVI, par. 1, p. 378.
39. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 26.

⁴⁰. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 5.13, p. 52.

⁴¹. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXI, par. 2, p. 324.



Fordybelsestemaer

Formål

At udvikle den vane at besøge venner og naboer
for at tale om emner med åndelig betydning

KAPITEL 1

Tredje del af bogen beskæftiger sig, ligesom den foregående, med de evner, der gør os i stand til at indgå i meningsfulde og opløftende samtaler. Vores fokus i anden del var på de mange lejligheder, man får, til at hæve en samtales niveau ved at henvise til åndelige principper. I denne del skifter fokus til de hjemmebesøg, vi foretager hos venner og naboer for i fællesskab at udforske temaer, der er centrale for samfundets liv.

I landsbyer og nabolag over hele verden er vennegrupper intenst engageret i et sæt indbyrdes forbundne aktiviteter, der inkluderer regelmæssige andagtsmøder, børneklasser til åndelig uddannelse af børn, juniormøder, studiegrupper og ungdomslejre og forskellige slags kampagner. Efterhånden som dette aktivitetsmønster slår rod i en lokalitet, og efterhånden som et stigende antal dedikerer sig til tjenestehandlinger, vokser kernen af venner i størrelse og styrke. Et systematisk program for at besøge flere og flere i deres hjem i landsbyen eller nabolaget er en vital komponent i den samfundsopbyggende proces, der nu accelererer. En række forskellige temaer behandles under sådanne besøg. Læreren i en bahá'í børneklasse skal for eksempel ofte besøge børnenes forældre for at drøfte temaer, der er relevante for uddannelse. Lignende besøg skal aflægges af animatorer og tutorer hjemme hos juniorerne og de unge, for at diskutere emner, der omhandler de udfordringer og muligheder, der er forbundet med disse lovende år i et menneskes liv. Samtaler med medlemmerne af en husstand om temaer, der uddyber deres viden om Troen, er lige så vigtig. Alt i alt kan effekten af sådanne venskabsbesøg, der opstår i samfundet, ikke overvurderes.

KAPITEL 2

Med henblik på denne del vil vi se på et imaginært nabolag, hvori den proces, der er beskrevet ovenfor, skrider frem, og vi vil bruge den som baggrund for at undersøge, hvilke typer samtaler, der kan udfolde sig under et hjemmebesøg.

Alejandra er en ung kvinde, som læser på tredje år på universitetet. Hun og en af hendes brødre, der også er studerende, bor sammen med deres forældre i det nabolag, vi forestiller os, i det hus, hvor de blev født og voksede op. De fire samt et ungt par, der for nylig flyttede ind i nabolaget, mødes hver uge for at bede og for at rådsle om fremskridtene i de aktiviteter, der etableres omkring dem i et område med en befolkning på omkring 8.000. Tre andre deltager fra tid til anden i disse ugentlige møder og begynder at tænke systematisk, ikke kun på deres egne tjenestehandlinger, men også hele samfundets opbygningsproces: en lærer i en børneklasse, der startede for seks måneder siden, og to syttenårige, som leder en juniorgruppe i dens bestræbelser, med hjælp fra en af Alejandras ældre brødre, som var animator for deres egen gruppe, da de var yngre, og som besøgte sine forældre regelmæssigt.

De første samtaler, vi vil undersøge, er mellem Alejandra og familien Sanchez, en familie der er velkendt og respekteret i nabolaget. Ægteparret er i tresserne, og efter de har opdraget deres sønner og døtre, bor de for sig selv, nogle få gader væk fra Alejandras hjem. Hr. og fru Sanchez kan læse og skrive, men har haft en kort skolegang. Den udbredte respekt, de møder, skyldes den visdom, de har erhvervet gennem et liv med gavmildhed og oprigtige handlinger. De har været opmærksomme på Bahá'ílæren i nogen tid, men først for nylig besluttede de at undersøge den for alvor. For en uge siden fortalte de Alejandras forældre om deres ønske om at blive medlemmer af bahá'ísamfundet. En sammenkomst for at byde dem

velkommen er allerede planlagt, og desuden er man blevet enige om, at Alejandra vil besøge dem regelmæssigt i nogle uger for at tale med dem om en række temaer, der vil hjælpe dem med at uddybe deres viden om Troen. Ved at følge beretningerne om besøgene vil I blive i stand til at udforske disse temaer og samtidigt reflektere over dynamikken i samtalerne ved sådanne lejligheder.

KAPITEL 3

Alejandra planlægger at basere sin første samtale med hr. og fru Sanchez på den korte forklaring nedenfor om temaet Guds evige Pagt.

Skaberen af alle ting er Gud, den Ene, den Uforlignelige, den Selvbestående. Bahá'u'lláh lærer os, at essensen af Gud er uforståelig for den menneskelige forstand, for det endelige kan ikke forstå det uendelige. De forestillinger, som folk gør sig om Ham, er kun frugter af deres egen fantasi. Gud er ikke et menneske, og Han er heller ikke blot en kraft spredt over hele universet. De ord, vi nødvendigvis skal bruge til at henvise til Kilden til vores Væren, såsom vor Himmelske Fader, den Himmelske Kraft, den Store Ånd, udtrykker Hans navne og egenskaber på menneskesprog og er totalt utilstrækkelige til at beskrive Ham.

I 'De skjulte Ord' læser vi:

“Oh Menneskesøn! Jeg elskede dit væsens tilblivelse, derfor skabte Jeg dig. Derfor elsk Mig, at Jeg kan nævne dit navn og fylde din sjæl med livets ånd.”¹

I dette afsnit fortæller Bahá'u'lláh os, at Guds kærlighed til os er selve grunden til vores eksistens. Vi må altid være opmærksomme på denne kærlighed, som beskytter os, holder os i live og fylder os med livets ånd. I øjeblikke med vanskeligheder eller ro, med tungsind eller glæde skal vi huske, at Hans kærlighed altid omfavner os.

Fra Bahá'ílæren lærer vi, at Gud, efter at have skabt os af Sin kærlighed, har indgået en pagt med os. Ordet "pagt" betyder aftale eller løfte mellem to eller flere personer. I henhold til den evige Pagt vil den Algavmilde Skaber aldrig forlade os, og fra tid til anden bekendtgør Han gennem en af Sine Manifestationer Sin Vilje og Sin Hensigt for os.

Verbet "at manifestere" betyder at afsløre, at vise noget, der ikke var kendt før. Guds manifestationer er de specielle Væsner, der åbenbarer Guds Ord for os. De er universelle Undervisere, der lærer os, hvordan vi skal leve i overensstemmelse med Guds Vilje, og hvordan man opnår ægte lykke. Blandt disse manifestationer er Abraham, Krishna, Moses, Zoroaster, Buddha, Kristus, Muḥammad og selvfølgelig Báb og Bahá'u'lláh, Guds Tvillingemanifestationer for denne tidsalder i menneskets historie.

Angående Guds evige pagt, er Hans del altid blevet opfyldt. Et grundlæggende spørgsmål, som vi alle må stille os selv, er: "Hvordan opfylder jeg min del af Pagten?" Svaret, som vi finder i alle religiøse Skrifter, er: ved at anerkende Guds Manifestation

og adlyde Hans lære. Dette svar peger på selve formålet med vores liv, som er at kende og tilbede Gud. I den korte obligatoriske bøn erklærer vi:

“Jeg bevidner, Oh min Gud, at Du har skabt mig for at kende Dig og tilbede Dig. Jeg vidner i denne stund om min magtesløshed og Din styrke, om min fattigdom og Din rigdom.

Der er ingen anden Gud end Dig, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.”²

Fordi det kun er muligt for os at kende Gud gennem Hans Manifestationer, er den eneste måde, hvorpå vi kan opfylde formålet med vores liv, at anerkende Dem og følge Deres læresætninger. I vore dage flyder vores hjerter over af taknemmelighed over den gave, det er at leve i en tid, hvor løftet i alle de Hellige Bøger om at fred og retfærdighed vil blive etableret på Jorden, er ved at blive opfyldt. Bahá'u'lláh proklamerer:

“Dette er Dagen, hvorpå Guds mest fortræffelige gunstbevisninger er blevet udøst over mennesker, Dagen hvorpå Hans mægtigste nåde er blevet indgydt i alt skabt. Det påhviler alle verdens folkeslag at bilægge deres uenigheder og, i fuldkommen enighed og fred, forblive under skyggen af Hans varetægt og kærlige omsorgs Træ.”³

Før vi fortsætter med vores historie, skal I læse ovenstående forklaring og reflektere over det, afsnit for afsnit, med de andre deltagere i jeres gruppe. I kan stille spørgsmål til hinanden og besvare dem sammen, indtil hver af jer er i stand til at udtrykke ideerne naturligt og med lethed. At lære citaterne godt er særlig vigtigt, da dét at kunne dele uddrag fra Skrifterne i drøftelser af denne art er helt uundværligt. De følgende øvelser vil hjælpe jer til at tænke over de ideer, der præsenteres i dette kapitel, og på betydningen af de citerede uddrag:

1. Hvordan vil du forklare nogen, at Gud er en uerkendelig essens? Det første afsnit i det ovenstående vil hjælpe dig i den henseende.

2. Hvorfor har Gud skabt os? _____

3. Hvad betyder ordet "pagt"? _____

4. Hvad har Gud lovet i Sin evige pagt med menneskeheden? _____

5. Hvad er formålet med vores liv? _____

6. Hvis vi aldrig kan kende Guds essens, hvad betyder det så, at formålet med vores liv er at kende Gud? _____

7. Hvad betyder ordet "manifestere"? _____

8. Nævn nogle af Guds Manifestationer: _____

9. Hvad kræves der af os, hvis vi skal opfylde vores del i pagten? _____

10. Færdiggør de følgende sætninger:
- a. På denne Dag er Guds _____
blevet udøst over mennesker.
- b. På denne Dag er Guds _____ blevet indgydt i
alt skabt.
- c. På denne Dag skal vi _____ vores uenigheder og, i
fuldkommen enighed og fred, _____
_____.
11. Hvad beder Bahá'u'lláh verdens folkeslag om at gøre? _____

KAPITEL 4

Indholdet af det tema, som Alejandra planlægger at dele med hr. og fru Sanchez, er ikke det eneste, der har været i hendes tanker. Hun håber at opbygge et stærkt venskab med parret. Fra sin egen erfaring kender hun de ondsindede virkninger af både fordomme og en nedladende holdning. Disse vil hun naturligvis undgå; hendes universitetsstudier har ikke formindsket hendes ydmyghed. Hun har intet andet end ægte kærlighed og respekt for parret Sanchez i sit hjerte. Mens hun overvejer, hvordan hun skal forklare det første tema, minder

hun sig selv om, at dette er begyndelsen på en igangværende samtale, der vil udfolde sig gennem mange uger. Hun erkender, at selv om det er vigtigt at præsentere rækkefølgen af idéer med klarhed, skal hun stoppe op på bestemte steder for at lytte til parrets reaktion. ”Jeg bør prøve på ikke at være nervøs,” fortæller hun sig selv, ”for så er det, at jeg bliver ved og ved med at tale, og så vil der ikke være nogen mulighed for at have en samtale.” Alejandra fortsætter i nogen tid med at tænke over sit besøg på denne måde. Hvis I var i hendes sted, hvilke af følgende tanker ville I så synes, det var passende at tænke?

_____ Det er mit job at instruere hr. og fru Sanchez i Troen og sørge for, at de lærer alt, hvad jeg underviser dem i.

_____ Sikken et privilegium det er at kunne tilbringe lidt tid med dette vidunderlige par og tale om uddrag fra Skrifterne med dem.

_____ Jeg ved, at dette besøg er vigtigt. Alligevel håber jeg, det ikke tager lang tid, for jeg har andre ting at gøre.

_____ Citaterne vil være for vanskelige for dem. Jeg skal bare nævne et par enkle ideer. Det, der er vigtigt, er at vise dem kærlighed.

_____ I deres alder kan hr. og fru Sanchez ikke lære meget.

_____ Jeg ser frem til besøget og til at høre om deres forståelse, når vi diskuterer temaet og reflekterer over citaterne.

_____ De kan læse. Jeg introducerer bare emnet og giver dem citaterne, og så kan de selv studere dem.

_____ Når jeg præsenterer ideer, bliver jeg nødt til ofte at holde pause, så vi kan studere spørgsmålene sammen og rådslå om dem.

_____ Jeg håber, jeg kan præsentere hele temaet uden afbrydelse og så til sidst spørge dem, om de har nogen spørgsmål.

Kan I komme i tanker om andre følelser, som I vil eller ikke vil ønske at have, når I forbereder jer på et sådant besøg?

KAPITEL 5

Alejandras første besøg i hjemmet hos familien Sanchez går godt. Parret bemærker hendes nervøsitet og får hende til at føle sig godt tilpas med deres varme og venlighed. De lytter omhyggeligt og deltager engageret i drøftelsen og er særligt opmærksomme på citaterne. Det eneste vanskelige øjeblik er i slutningen, da fru Sanchez overrasker Alejandra med et spørgsmål: ”Glemmer jeg Kristus ved at slutte mig til bahá’ísamfundet?” Alejandra kender svaret, men det tager hende tid at formulere det. Hr. Sanchez smiler og kommer hende til hjælp: ”Jeg tror, min kærlighed til Kristus faktisk er vokset, efter vi har lært om bahá’ítroen. ”Og sådan er det for så mange i hele verden,” tilføjer Alejandra, som har samlet sine tanker. ”Deres kærlighed til Moses, Kristus, Krishna, Buddha, Zoroaster og Muhammad

styrkes på grund af det, som Bahá'u'lláh lærer om Guds enhed, religionens enhed og menneskehedens enhed.”

Det vil måske være nyttigt for jer at bruge et øjeblik i jeres gruppe til at drøfte nogle af de kvaliteter og holdninger, der må have været til stede under Alejandras besøg for at gøre det så frugtbart. Den vigtigste, I skal overveje, er ydmyghed. Grundlaget for al ydmyghed er ydmyghed over for Gud. Derfra udspringer ydmyghed overfor Hans skabninger. Aldrig er ydmyghed vigtigere, end når man taler om Gud og Hans Manifestationer. I bør reflektere over de følgende ord fra Bahá'u'lláh og anstrenge jer for at lære dem udenad:

“De, som er Guds elskede, hvor de end forsamles, og hvem de end måtte møde, skal i deres holdning til Gud, og i måden, hvorpå de fejrer Hans pris og herlighed, udvise en sådan ydmyghed og underkastelse, at ethvert støvkorn under deres fødder kan bevidne dybden af deres hengivenhed. Disse hellige sjæles samtaler bør være gennemtrængt af en sådan kraft, at de samme støvkorn vil være henrykte over dens indflydelse. De bør opføre sig på en sådan måde, at jorden, som de betræder, aldrig må få lov til at henvende sig til dem med ord som disse: 'Jeg skal foretrækkes frem for dig jer For se blot, hvor tålmodigt jeg bærer den byrde, som bonden pålægger mig. Jeg er det redskab, der uafbrudt viderebringer alle skabninger de velsignelser, hvormed Han, der er Kilden til al nåde, har betroet mig. Uagtet den ære, som Han har skænket mig, og de utallige beviser på min rigdom – en rigdom, der tilfredsstiller hele skabelsens behov – betragt omfanget af min ydmyghed, bevidn med hvilken absolut underkastelse, jeg tillader mig selv at blive trådt under føde af mennesker . . .”⁴

Som nævnt ovenfor udspringer ydmyghed overfor vores medmennesker af ydmyghed overfor Gud. Det er med den samme ydmyghed, at vi indtager en andagtsfuld holdning, når vi tager på hjemmebesøg hos en ven eller nabo for sammen at uddybe vores forståelse af visse temaer. I løbet af samtalen vender vi ofte vores tanker mod Gud og beder Ham om at oplyse sind og hjerter hos os og hos alle, der er til stede. Der er mange udtryk og sætninger fra bønner, som vi kan lære udenad med dette formål i tankerne. Disse er kun nogle få af dem:

“ Oplys vore hjerter, skænk os klarsynede øjne og opmærksomme øren.”⁵

“ Oh Herre! Skænk Dine ubegrænsede gaver, og lad Din ledelses lys skinne.”⁶

“ Opluk portene til sand forståelse, og lad Troens lys skinne strålende.”⁷

“ Oh Herre! Oplys vore øjne, så at vi kan se Dit lys.”⁸

“ Til Dig vender jeg mig helt og bønfaller Dig brændende af hele mit hjerte, mit sind og min tunge om at skærme mig fra alt, der går mod Din vilje i denne Din guddommelige enheds cyklus . . .”⁹

KAPITEL 6

Alejandras hjerte er fuldt af glæde efter sit besøg hos hr. og fru Sanchez og sin samtale med dem om temaet den evige Pagt. "Næste besøg," tænker hun, "kunne være en god mulighed for dem til at uddybe deres viden om Bahá'u'lláhs liv." Det følgende er den præsentation, som hun vil trække på:

Bahá'u'lláh blev født den 12. november 1817 i Teheran, hovedstaden i Persien. Allerede fra Han var barn, havde Han ekstraordinære egenskaber, og Hans forældre var overbeviste om, at Han var bestemt til storhed. Bahá'u'lláhs far, en fremtrædende minister ved kongens hof, havde umådelig stor kærlighed til sin søn. En nat drømte han, at Bahá'u'lláh svømmede i et uendeligt hav, Hans krop skinnede og oplyste det store hav. Omkring Hans hoved strålede Hans lange kulsorte hår og flød i alle retninger. En stor fiskestime samlede sig omkring Ham, mens fiskene hver især holdt fast i spidsen af et hår. Selvom der var mange fisk, blev ikke ét eneste hår løsnet fra Bahá'u'lláhs hoved. Han bevægede sig frit og uhæmmet, og de fulgte Ham alle. Bahá'u'lláhs far bad en mand, der var kendt for sin visdom, om at tyde drømmen. Han fik at vide, at det uendelige hav var tilværelsens verdenen. Helt alene, på egen hånd, ville Bahá'u'lláh opnå suveræniteten over den. Mangfoldigheden af fisk repræsenterede den uro, som Han ville vække blandt verdens folk. Han ville få den Almægtiges aldrig svigtende beskyttelse; denne tumult ville ikke skade ham.

Da Bahá'u'lláh var tretten eller fjorten år gammel, var Han berømt ved kongens hof for Sin visdom og kundskab. Han var toogtyve år gammel, da Hans far døde, og regeringen tilbød farens stilling til Bahá'u'lláh. Men Han havde ikke til hensigt at bruge sin tid på at lede verdslige anliggender. Han forlod hoffet og dets ministre for at følge den vej, som Gud anviste Ham. Han brugte Sin tid på at hjælpe de undertrykte, de syge og de fattige, og snart blev Han kendt som forkæmper for retfærdighedens sag.

Da Han var syvogtyve år, gammel modtog Bahá'u'lláh gennem en særlig budbringer nogle af Bábs Skrifter, der proklamerede, at en ny Dag ville gry, Dagen hvor en ny Guds manifestation ville bringe verdenen den fred, enhed og retfærdighed, som menneskeheden længe havde ventet på. Bahá'u'lláh accepterede straks Bábs budskab og blev en af Hans mest entusiastiske tilhængere. Men ak, de, der regerede over Persiens folk, satte sig for at forfølge Bábs tilhængere med stor vildskab, blændede som de var af deres egne egoistiske ønsker. Bahá'u'lláh blev, til trods for at være kendt for Sin ædelhed, ikke skånet. Lidt over otte år efter Bábs erklæring og to år efter, at Báb selv var død som martyr, blev Bahá'u'lláh fængslet i et mørkt fangehul kaldet 'Det sorte hul'. Kæderne om Hans hals var så tunge, at Han ikke kunne løfte hovedet. Her tilbragte Bahá'u'lláh fire forfærdelige måneder under hårde trængsler. Alligevel var det i netop dét fangehul, at Guds Ånd fyldte Hans sjæl og åbenbarede for Ham, at Han var Den Lovede gennem alle tidsaldre. Fra dette mørke fængsel steg Bahá'u'lláhs Sol op og oplyste hele skabelsen.

Efter fire måneder i Det sorte Hul blev Bahá'u'lláh frataget alle Sine besiddelser, og Han og Hans familie blev sendt i eksil. I vinterens bitre kulde rejste de langs de vestlige bjerge i Persien mod Baghdad, dengang en by i det Osmanniske Rige og i dag hovedstaden i Irak. Ord kan ikke beskrive deres lidelser, da de vandrede hundredvis af kilometer på sne og isdækket jord på vej mod den skæbnedyndede by.

Bahá'u'lláhs berømmelse spredte sig snart i hele Baghdad og i andre byer i regionen, og flere og flere mennesker kom til denne landflygtige fanges dør for at modtage Hans velsignelser. Men der var nogle få, der blev misundelige på Hans berømmelse. Blandt dem var Bahá'u'lláhs egen halvbror, Mírzá Yahyá, som Bahá'u'lláh kærligt sørgede for. Mírzá Yahyás komplot forårsagede uenighed mellem Bábs tilhængere og påførte Bahá'u'lláh stor sorg. Uden at fortælle nogen noget forlod Bahá'u'lláh en nat sit hjem og gik ud til bjergene i Kurdistan. Der levede Han et afsondret liv, optaget af bøn og meditation. Han opholdt sig i en lille hule og levede af den enkleste mad. Ingen i dette område kendte Hans herkomst, og ingen kendte Hans navn. Men så begyndte befolkningen i regionen gradvist at tale om den "Den Navnløse", en stor helgen, som havde viden, der var skænket Ham af Gud. Da nyheden om denne Hellige Person nåede Bahá'u'lláhs ældste søn, 'Abdu'l-Bahá, genkendte Han straks tegnene på Sin elskede Fader. Der blev sendt breve med en særlig budbringer, der bad Bahá'u'lláh om at vende tilbage til Baghdad. Dette accepterede Han og afsluttede en periode med smertefuld adskillelse, der havde varet i to år.

Under Bahá'u'lláhs fravær var forholdene for Bábísamfundet hurtigt blevet dårligere. I de syv år Han boede i Baghdad efter Sin tilbagevenden fra bjergene, indgød Bahá'u'lláh Bábs forfulgte og forvirrede tilhængere en ny ånd. Selvom Han endnu ikke havde offentliggjort Sit eget høje stade, begyndte kraften og visdommen i Hans ord at vinde et stigende antal bábiers troskab og anseelse fra mennesker fra alle samfundslag. Men det fanatiske muslimske præsteskab kunne ikke udholde at se den enorme indflydelse, Bahá'u'lláh havde på et så stort antal sjæle. De klagede og klagede til myndighederne, indtil Persiens regering slog sig sammen med nogle af embedsmændene i det Osmanniske Rige for at flytte Bahá'u'lláh længere væk fra Hans hjemland, denne gang til byen Konstantinopel.

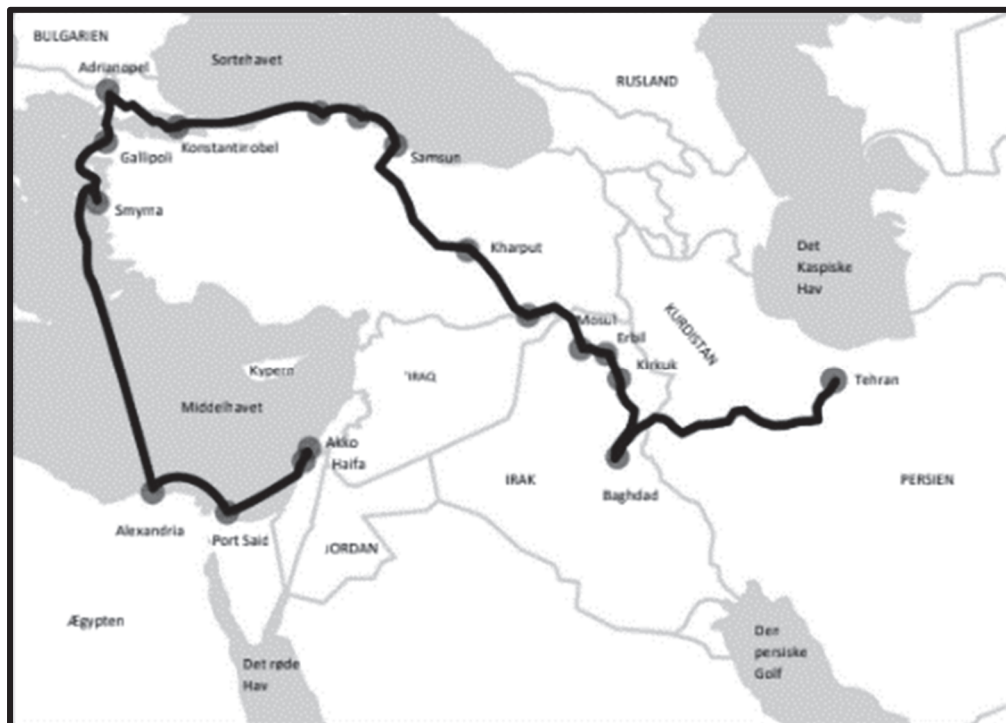
April 1863 var en måned med stor sorg for befolkningen i Baghdad. Han, som de var kommet til at elske, var ved at forlade deres by, på vej mod hvad der for dem var en ukendt destination. Umiddelbart før Sin afrejse tog Bahá'u'lláh til en have i udkanten af byen, rejste Sit telt og modtog i tolv dage en strøm af besøgende, der samledes for at sige farvel. Bábs tilhængere kom til denne have med tunge hjerter. Nogle skulle ledsage Bahá'u'lláh på denne næste fase af Hans eksil, skønt mange blev nødt til at blive tilbage og ville blive frataget muligheden for at være Ham nær. Men Gud havde ikke ønsket, at denne lejlighed skulle være trist. Dørene til Hans uendelige gavmildhed blev åbnet på vid gab, og Bahá'u'lláh proklamerede for dem, der var omkring Ham, at Han var Den, som Báb havde forudsagt - Han, som Gud ville åbenbare. Tristheden forsvandt og gav plads for grænseløs glæde; hjerter blev opløftet og sjæle blev tændt af Hans kærligheds ild. Denne tolvdages periode i april fejres overalt som Ridván højtiden, årstidene for Bahá'u'lláhs bekendtgørelse af Sin verdensomspændende Mission.

Konstantinopel var hovedsædet for det Osmanniske Rige. I løbet af kun fire måneder begyndte Bahá'u'lláhs store visdom og personlige tiltrækning igen at påvirke et stigende antal mennesker. "Han må ikke blive i Konstantinopel længere," mumlede det fanatiske muslimske præsteskab, der overbeviste myndighederne om, at de skulle forvise Ham til byen Adrianopel. I Adrianopel, hvor han opholdt sig i fire og et halvt år, skrev Bahá'u'lláh tavler til kongerne og herskerne i verden og opfordrede dem til at ophøre med undertrykkelse og i stedet dedikere sig til deres folks velfærd. Så udtænkte Hans fjender en meget grusom straf. Han og Hans familie ville blive forvist

til 'Akko, som på det tidspunkt var den værste straffekoloni i hele riget. ”Han vil helt sikkert omkomme under de hårde forhold i den fængselsby,” tænkte de tåbelige mennesker, som forestillede sig, at de kunne stoppe den plan, som Gud Selv havde sat i gang.

De vanskeligheder, som Bahá'u'lláh mødte i 'Akko, er for mange til at blive fortalt. Han manglede enhver form for bekvemmelighed og var omgivet af fjender dag og nat. Men fængselsforholdene ændrede sig gradvist. Indbyggerne i 'Akko og dens styre blev overbevist om uskylden hos den lille bahá'ískare, der var blevet forvist til deres by. Igen blev folk tiltrukket af denne ekstraordinære Persons visdom og kærlighed, selvom flertallet ikke forstod Hans høje stode. Efter cirka ni år blev fængselsbyens døre åbnet for Bahá'u'lláh og Hans tilhængere. Hans elskede søn 'Abdu'l-Bahá var i stand til at tilbyde Sin far et værdigt sted at bo uden for bymuren, og til sidst blev det muligt for 'Abdu'l-Bahá at leje en bolig på landet, hvor Bahá'u'lláh var i stand til at tilbringe de sidste tretten år af Sit liv i relativ fred og ro. Vi kender nu dette hus som Palæet i Bahjí, og der døde Han i maj måned 1892, på højden af Sin storhed og herlighed.

Bahá'u'lláh rejste banneret for universel fred og fællesskab og åbenbarede Guds Ord. Selvom Hans fjender slog sig sammen mod Ham, sejrede Han over dem, sådan som Gud havde lovet Ham, da Han sad lænket i det mørke fangehul i Tehrån. I Hans levetid gav Hans budskab nyt liv til tusinder af mennesker. Og i dag spredes Hans lære fortsat over hele verden. Intet kan forhindre Ham i at nå Sit endelige mål, som er at forene menneskeheden i én universel Sag, i én fælles tro.



Ovenstående beretning om Bahá'u'lláhs liv er relativt lang. Før I går videre til øvelserne nedenfor, opfordres I til at læse beretningen afsnit for afsnit i jeres gruppe og stille hinanden spørgsmål, indtil I lærer indholdet godt og kan videregive det naturligt. Det følgende kort vil hjælpe jer med at genkalde jer Bahá'u'lláhs eksilrute og med at huske de begivenheder, der indtraf undervejs.

1. På baggrund af det ovenforstående kan det være nyttigt på linjerne nedenfor at nedskrive rækkefølgen af de største begivenheder forbundet med Bahá'u'lláhs liv.

2. I en drøftelse af temaet Bahá'u'lláhs liv er der en række begreber, der skal understreges, ud over rækkefølgen af begivenheder. Det er særligt vigtigt at reflektere over de lidelser, som Han udholdt af kærlighed til menneskeheden, såvel som over de ekstraordinære sejre, Hans tro opnåede på trods af modstanden. Lad os indprente disse ord i vores sind og hjerter:

“Den Ældgamle Skønhed har indvilget i at blive lagt i lænker, for at menneskeheden må blive udfriet af sin trældom, og har accepteret at blive taget til fange i denne mægtigste Fæstning, for at hele verden må opnå sand frihed. Han har tømt sorgens bæger til bunds, for at alle mennesker på Jorden må opnå

varig fryd og blive fyldt med glæde. Dette kommer af din Herre, Den Medfølende, Den Mest Barmhertiges nåde. Vi har accepteret at blive ydmyget, Oh I, der tror på Guds Enhed, for at I må blive ophøjet, og har tålt mangfoldige lidelser, for at I kunne trives og blomstre. Han, som er kommet for at opbygge verden på ny, se, hvordan de, som har gjort sig til partnere med Gud, har tvunget Ham til at bo i den mest trøstesløse by!”¹⁰

3. Når vi taler om Bahá'u'lláhs lidelser, skal vi passe på ikke at fremstille Ham som et hjælpeløst offer for Sine fjender. Han accepterede villigt at blive lagt i lænker for at frigøre menneskeheden. Historien om Hans liv er, skønt den er fyldt med beretninger om store lidelser, i det væsentlige en historie om sejr. Kan I med hjælp fra gruppens tutor forberede en kort tale om Bahá'u'lláhs lidelser og sejre, baseret på jeres nuværende viden om Hans liv? Spørgsmålene nedenfor kan måske være til hjælp for jer.
- a. Hvorfor indvilligede Bahá'u'lláh i at blive lagt i lænker? _____

 - b. Hvorfor accepterede Bahá'u'lláh at blive taget til fange? _____

 - c. Hvorfor drak Bahá'u'lláh af sorgens bæger? _____

 - d. Hvorfor accepterede Bahá'u'lláh at blive ydmyget? _____

 - e. Hvorfor tålte Bahá'u'lláh så mange lidelser? _____

 - f. Accepterede Bahá'u'lláh at lide, fordi Han ikke kunne gøre andet? _____

 - g. Hvis Bahá'u'lláh ikke var magtesløs overfor sine fjender, hvorfor accepterede Han så at lide? _____

KAPITEL 7

Alejandras andet besøg hos familien Sanchez går lige så muntert som det første. Hr. og fru Sanchez er allerede noget fortrolige med historien om Bahá'u'lláhs liv, men de er glade for at lære mere gennem Alejandras præsentation og er tydeligt berørte af beretningen om Hans lidelser. ”Det ser ud til,” overvejer fru Sanchez på et tidspunkt, ”at Guds Manifestationer altid lider under hænderne på dem, der, der tørster efter lederskab og verdslig

magt. ”Alejandra beslutter, at det er hensigtsmæssigt at dele det citat, hun har lært udenad, med dem – det, som I også kender fra jeres studie af det forrige afsnit - hvor Bahá'u'lláh taler om de lidelser, Han udholdt for menneskehedens skyld, så vi kan blive befriet for undertrykkelse og nå varig lykke. Alle tre venner føler sig opløftede af drøftelsen den dag.

Mens hun overvejer sit næste besøg, konkluderer Alejandra hurtigt, at det vil være naturligt at tale om ‘Abdu’l-Bahás stade. Hun vil sikre sig at medtage følgende punkter:

Den ældste af Bahá'u'lláhs sønner, ‘Abdu’l-Bahá, er en enestående skikkelse i menneskehedens historie, og vi kan ikke finde nogen person som Ham i nogen tidligere religion. Han erkendte Sin Fars guddommelige stilling, mens Han endnu var barn, og deltog i Hans eksiler og lidelser. Det var under ‘Abdu’l-Bahás omsorg og beskyttelse, at Bahá'u'lláh efterlod bahá'ísamfundet efter Sin bortgang. Vi kan aldrig helt forstå, hvor umådelig stor en gave Bahá'u'lláh skænkede menneskeheden ved at give os ikke kun Sin mest sublime Åbenbaring, men også Sin Søn, gennem hvis kundskab og visdom, sagde Han, verden ville blive ledet og oplyst.

Når vi studerer ‘Abdu’l-Bahás liv og udtalelser, får vi indsigt i det enestående stade, som Han indtager i denne guddommelige orden. Tre aspekter af dette stade er vigtige for os at huske.

For det første er ‘Abdu’l-Bahá Centret for Bahá'u'lláhs pagt. Bahá'u'lláh lavede en pagt med Sine tilhængere og opfordrede dem til at rette deres hjerter mod dette center og være helt loyale over for det. I ‘Abdu’l-Bahás Testamente’ udnævner ‘Abdu’l-Bahá Shoghi Effendi, Troens Beskytter, som det center, som alle skal vende sig mod efter Hans egen bortgang. I dag er centret det Universelle Retfærdigheden Hus, som er blevet oprettet i overensstemmelse med Bahá'u'lláhs tydelige anvisninger og ‘Abdu’l-Bahás og Beskytterens klare instruktioner. Pagtens kraft holder bahá'ísamfundet sammen og beskytter det mod splittelse og opløsning.

For det andet er ‘Abdu’l-Bahá den ufejlbarlige fortolker af Bahá'u'lláhs ord. Så umådelig er Bahá'u'lláhs Åbenbaring, så dybe er de betydninger, der er nedfældet i Hans udtalelser, at Han anså det for nødvendigt at efterlade en tolk, én som Han Selv ville inspirere. Derfor vil menneskeheden i kommende generationer være i stand til at forstå Bahá'u'lláhs lære ved at studere ‘Abdu’l-Bahás fortolkninger i Hans talrige tavler og i de godkendte udskrifter af Hans taler. Beskytteren var Fortolkeren af Bahá'u'lláhs lære efter ‘Abdu’l-Bahá. Med ham var opgaven med fortolkning fuldendt, og ingen har myndighed til at fortolke Bahá'u'lláhs ord, så længe Hans Guddommelige Orden er gældende.

Tidligere har enhver religion været plaget af uenighed om flere fortolkninger af dele af deres Hellige Skrifter. Men i denne Guddommelige Orden vender alle sig til ‘Abdu’l-Bahás og Beskytterens fortolkninger, når der er usikkerhed om betydningen af et af Bahá'u'lláhs udsagn. Hvis der stadig er usikkerhed, kan man henvende sig til det Universelle Retfærdighedens Hus for afklaring. Der er derfor ikke basis for konflikt om betydningen af læresætningerne, og Troens enhed er beskyttet.

For det tredje er ‘Abdu’l-Bahá det perfekte eksempel på Sin Fars lære. Selvom vi aldrig kan håbe på at nå en sådan grad af perfektion, bør vi altid have Ham for øje og stræbe efter at følge Hans eksempel. Når vi læser i Skrifterne om kærlighed, kan vi

henvende os til ‘Abdu’l-Bahá, og vi vil se selve essensen af kærlighed og venlighed. Når vi læser om renhed, retfærdighed, retlinethed, glæde og generøsitet, kan vi vende os mod Ham og tænke på Hans liv, og så vil vi se, hvordan Han manifesterede disse egenskaber til den største perfektion.

Kendetegnet for ‘Abdu’l-Bahás liv var naturligvis Hans tjenende holdning. Navnet ‘Abdu’l-Bahá betyder "Bahás tjener", og dette var den titel, Han foretrak fremfor alle andre, der blev tilskrevet Ham. De følgende ord fra ‘Abdu’l-Bahá er udtryk for Hans ivrige ønske om at tjene:

“Mit navn er ‘Abdu’l-Bahá. Min kvalifikation er ‘Abdu’l-Bahá. Min virkelighed er ‘Abdu’l-Bahá. Min lovprisning er ‘Abdu’l-Bahá. Trældom under Den Velsignede Fuldkommenhed er mit ærefulde og strålende diadem og tjeneste for menneskeheden min evige religion . . . Intet navn, ingen titel, ingen omtale, ingen anbefaling har jeg, eller vil nogensinde få, undtagen ‘Abdu’l-Bahá. Dette er min længsel. Dette er min største bestræbelse. Dette er mit evige liv. Dette er min evigtvarende herlighed.”¹¹

Det, som Alejandra planlægger at dele med hr. og fru Sanchez på sit næste besøg, er tydeligvis kun en introduktion til en helt enestående skikkelse. Deres påskønnelse af det stade, som ‘Abdu’l-Bahá har i denne Guddommelige Orden, vil fortsætte med at vokse i de kommende år. I jeres egne liv, når I går på tjenestens sti, vil I have mange muligheder for at genkalde jer Hans eksempel og reflektere over Hans ord. Allerede i den forrige del af bogen blev I selv fortrolige med nogle af Hans udtalelser, og I blev opfordret til at lære at udtrykke Hans ideer, som de er beskrevet i Hans tavler og offentlige taler, på samme måde som Han gjorde. For nærværende bør I, for at konsolidere jeres nuværende forståelse af Hans stade, rådføre jer med de andre medlemmer af jeres gruppe om de vigtigste af de punkter, der er nævnt ovenfor, og øve jer på at sige dem på en god måde. Refleksion over det citerede afsnit vil inspirere jer i jeres indsats for at komme videre på tjenestestien.

KAPITEL 8

Et spørgsmål, som Alejandra har haft i tankerne, siden hun begyndte sine besøg hos hr. og fru Sanchez, er, hvilke temaer der bedst vil hjælpe dem til at blive bekræftede og aktive forkæmpere i samfundsobygningssprocessen i nabolaget. På den ene side er der temaer som bøn, sjælens udødelighed og standhaftighed i kærlighed til Gud, som hun håber at drøfte med dem, da grundlaget for deres åndelige liv skal styrkes løbende. På den anden side vil det være vigtigt for dem at få en vision om, hvilken slags samfund, der gradvist er ved at blive udviklet, og at vide, at de kan yde værdifulde bidrag til realiseringen. I løbet af sin samtale med hr. og fru Sanchez om ‘Abdu’l-Bahás stade, bliver Alejandra gradvist klar over, hvad temaet for hendes næste besøg skal være. ”De har et helt klart billede af, at formålet med Troen er at forene mennesker,” tænker hun. ”Så det tema, vi nok bør undersøge nu, er, hvordan man bygger og opretholder et forenet samfund.”

Alejandra begynder sit fjerde besøg med at beskrive de aktiviteter, der i øjeblikket er i gang, udført af en relativt lille gruppe venner i nabolaget. ”Efterhånden som vores antal øges,” forklarer hun, ”vil det mest udfordrende ansvar, som vi alle må påtage os, være at blive

mere og mere forenede i vores ord, i vores tanker og i vores handlinger. Hvis I er enige, så kan vi i dag sammen udforske temaet enhed.”

“Jeg kan se, hvor vigtig enhed er for udviklingen af vores samfund,” svarer fru Sanchez.

“Og når alt kommer til alt, var det Bahá'u'lláhs budskab om enhed, der først tiltrak vores hjerter til Hans lære,” siger hr. Sanchez.

“Jeg har valgt en række ideer og har fundet et citat til hver,” siger Alejandra. “Hvis I ikke har noget imod det, kan vi gå igennem dem en ad gangen og drøfte dem.”

Nedenfor er Alejandras liste over ideer:

- For at vores samfund skal være virkelig forenet, skal enhver af os undgå uenighed og strid. Bahá'u'lláh siger:

“Intet som helst kan på denne Dag påføre denne Sag større skade end uenighed og strid, stridigheder, fremmedgjorthed og apati blandt Guds elskede. Flygt fra dem ved Guds magt og Hans suveræne hjælp, og bestræb jer på at sammenknytte menneskenes hjerter i Hans Navn, Foreneren, Den Alvidende, Den Alvise.”¹²

- Vi skal have kærlighed til alle i samfundet, en kærlighed, der afspejler vores kærlighed til Gud. ‘Abdu’l-Bahá siger:

“Vær i fuldendt enhed. Bliv aldrig vrede på hinanden . . . Elsk skabningerne for Guds skyld og ikke for dem selv. I vil aldrig blive vrede eller utålmodige, hvis I elsker dem for Guds skyld. Menneskeheden er ikke fuldkommen. Der findes ufuldkommenheder i hvert et menneske, og I vil altid blive ulykkelige, hvis I vender jer til menneskene selv. Men hvis I vender jer mod Gud, vil I elske dem og være venlige mod dem, for Guds verden er perfekt og fuldkommen barmhjertig.”¹³

- Hvis der, med al den kærlighed, vi føler til hinanden, opstår spændinger blandt os, bør vi straks huske dette råd fra ‘Abdu’l-Bahá:

“Jeg kræver af jer alle, at enhver af jer skal koncentrere sit hjertes tanker om kærlighed og enhed. Når en tanke om krig opstår, så bekæmp den med en stærkere tanke om fred. En tanke om had skal ødelægges af en stærkere tanke om kærlighed. Tanker om krig ødelægger al harmoni, velvære, sindsro og tilfredshed.

Tanker om kærlighed opbygger broderskab, fred, venskab og glæde.”¹⁴

- Og hvis vi, efter at have gjort alt for at kontrollere dem, ser vores lidenskaber overvælde os og vi befinder os i konflikt med andre, skal vi minde os selv om disse ord fra Bahá'u'lláh:

“Hvis uenighed opstår iblandt jer, se da Mig stående foran jeres åsyn og overse hinandens fejl for Mit navns skyld og som et tegn på jeres kærlighed til Min åbenbare og strålende Sag.”¹⁵

Den åndelige disciplin at se gennem fingre med andres fejl og at fokusere på deres prisværdige egenskaber og fuldstændigt afholde sig fra bagtalelse er en meget effektiv foranstaltning imod uenighed. At overvinde tilbøjeligheden til at bagtale er lettere, når vi elsker hinanden. Vi skal huske, at vi har tendens til ikke at se fejlene hos dem, vi elsker, og at vi ikke har svært ved at se på dem med et øje, der skjuler synd. ‘Abdu’l-Bahá siger:

“Det ufuldkomne øje ser ufuldkommenheder. Det øje, der dækker over fejl, vender sig mod sjælens Skaber. Han skabte dem, oplærer dem og sørger for dem, skænker dem evner og liv, syn og hørelse; derfor er de tegnene på Hans storhed. I skal elske alle og være venlige mod alle, vise omsorg for de fattige, beskytte de svage, helbrede de syge, undervise og oplære de uvidende.”¹⁶

Bahá'u'lláh formaner os:

“Oh Min Trones Ledsager! Hør intet ondt og se intet ondt, ydmyg ikke dig selv, suk og græd ej heller. Tal ikke ondt, at ikke du skal høre det talt til dig, og overdriv ikke andres fejl, at dine egne fejl ikke må synes store, og ønsk ikke nogens fornedrelse, at din egen fornedrelse ikke skal blive afsløret. Lev da dit livs dage, som er kortere end et flygtigt øjeblik, med dit sind uplettet, dit hjerte ubesudlet, dine tanker rene og din væsen helliggjort, således at du, fri og tilfreds, kan lægge denne jordiske form bag dig og begive dig til det mystiske paradys og forblive i det evigtvarende rige for altid.”¹⁷

Og Han fortæller os:

“Oh Emigranter! Tungen har Jeg beregnet til omtale af Mig, tilsmuds den ikke med bagtalelse. Hvis selvets ild overvælder jer, husk jeres egne fejl og ikke Mine skabningers fejl, eftersom enhver af jer kender sit eget selv bedre, end han kender andres.”¹⁸

- Enhed er ikke kun fraværet af stridigheder og uenighed, og kærlighed skal ikke udtrykkes med ord alene. Vi kan kun hævde, at der findes sand enhed blandt os, hvis vores kærlighed til hinanden oversættes til tjeneste for samfundet, og hvis vores aktiviteter styres af en ånd af samarbejde og gensidig hjælp. ‘Abdu’l-Bahá opfordrer os:

“Hvil ikke, selv ikke et øjeblik, og søg ikke bekvemmelighed, selv ikke i et kort nu; stræb hellere med hjerte og sjæl, at du kan yde hengiven tjeneste, om så blot for én blandt vennerne, og give glæde og fryd, om så til bare ét strålende hjerte. Dette er sand gavmildhed, og derved oplyses ‘Abdu’l-Bahás åsyn. Deri vær du min partner og ledsager .”¹⁹

Og Han siger:

“Menneskehedens største behov er samarbejde og gensidighed. Jo stærkere fællesskabet og solidaritetens bånd er blandt mennesker, jo større vil kraften i kreativitet og opnåelse blive på alle planer af menneskelig aktivitet.”²⁰

- En meget vigtig nøgle til vellykket samfundshandling er ærlig og kærlig rådslagning i alle sager. Gennem rådslagning fusioneres de forskellige måder, hvorpå hver af os betragter et emne, og vi opdager, hvilken retning vi skal følge i vores kollektive handlinger. Gennem rådslagning opnår vi enhed i vores tanker, og når vores tanker og synspunkter er forenede, skaber vi effektive planer for vores samfunds fremskridt. ‘Abdu’l-Bahá siger om dem, der rådslår:

“De vigtigste forudsætninger for dem, der rådslår, er motivets renhed, et stråleende sind, frigjorthed fra alt undtagen Gud, tiltrækning til Hans Guddommelige Dufte, ydmyghed og ærbødighed blandt Hans elskede, tålmodighed og langmodighed under vanskeligheder og trældom ved Hans ophøjede Tærskel. Skulle de nådigt blive hjulpet til at erhverve sig disse egenskaber, vil sejren fra Bahás usete Rige blive dem forundt.”²¹

- Enhed i tankegang er ikke opfyldt, hvis den ikke oversættes til enhed i handling. At handle i fællesskab betyder ikke, at vi alle gør det samme. Tværtimod, i en fælles handling bruges samfundsmedlemmernes mangfoldige talenter til det yderste. Vores kræfter mangedobles, og selv når vi ikke er mange, er vi i stand til at opnå, hvad de fleste store og magtfulde organisationer i verden er ude af stand til at opnå. ‘Abdu’l-Bahá siger:

“Når som helst hellige sjæle, som trækker på himlens kræfter, vil rejse sig med disse åndens kvaliteter og forenet marchere, geled på geled, vil hver af disse sjæle blive endog som et tusinde, og de brusende bølger i det mægtige ocean vil blive endog som hærskarerne fra Forsamlingen i det Høje ”²²

Når I har læst ovenstående omhyggeligt og drøftet indholdet punkt for punkt med deltagerne i jeres gruppe, vil I ønske at hjælpe hinanden med at øve jer i at præsentere temaet, sådan som I har gjort med de foregående tre. Øvelserne nedenfor vil hjælpe jer i jeres bestræbelser.

1. Færdiggør de følgende sætninger:
 - a. Intet som helst kan på denne Dag påføre denne Sag større skade end _____ og strid, stridigheder, fremmedgjorthed og apati blandt Guds elskede.
 - b. Intet som helst kan på denne Dag påføre denne Sag større skade end uenighed og _____, stridigheder, fremmedgjorthed og apati blandt Guds elskede.
 - c. _____ kan på denne Dag påføre denne Sag større skade end uenighed og strid, stridigheder, fremmedgjorthed og apati blandt Guds elskede.
 - d. Intet som helst kan på denne Dag påføre denne Sag større skade end uenighed og strid, stridigheder, fremmedgjorthed og _____ blandt Guds elskede.

- e. Intet som helst kan på denne Dag påføre denne Sag større skade end uenighed og strid, _____, fremmedgjorthed og apati blandt Guds elskede.
- f. Intet som helst kan på denne Dag påføre denne Sag større skade end uenighed og strid, stridigheder, _____ og apati blandt Guds elskede.
- g. Intet som helst kan på denne Dag påføre denne _____ større skade end uenighed, strid, stridigheder, fremmedgjorthed og apati blandt Guds elskede.

2. I det andet citat fortæller ‘Abdu’l-Bahá os:

- a. Vi skal være i fuldendt _____.
- b. Vi må aldrig blive _____ på _____.
- c. Vi skal elske alle mennesker _____ og ikke for dem selv.
- d. Vi vil aldrig blive _____ eller _____, hvis vi elsker mennesker _____.
- e. Menneskeheden er ikke _____.
- f. Vi vil altid blive _____, hvis vi vender os til _____.
- g. Hvis vi vender os mod _____, vil vi _____ mennesker og være _____ mod dem.

3. I det tredje citat fortæller ‘Abdu’l-Bahá os:

- a. Hver af os skal koncentrere sit hjertes tanker om _____ og _____.
- b. Når en tanke om krig opstår, skal vi bekæmpe den med _____.
- c. En tanke om had kan ødelægges _____.
- d. Tanker om krig ødelægger al _____, _____, _____ og _____.
- e. Tanker om kærlighed fostrer _____, _____, _____ og _____.

4. Hvad skal I gøre, hvis I ser uenighed opstå mellem jer og andre i samfundet? _____

5. Beskriv den åndelige disciplin, der hjælper jer til at bidrage til enhed i jeres samfund:

6. Hvilke af de følgende bidrager til enhed?
_____ Se på andres utilstrækkelighed
_____ Overse andres fejl
_____ Kommentere en anden persons utilstrækkelighed til en ven
_____ Overdrive eller ændre en historie for at få en anden person til at fremstå i et dårligt lys
_____ At tænke på andres fejl
7. Hvorfor kritiserer vi nogle mennesker, når de gør noget forkert, men ikke andre, når de gør præcist det samme? _____

8. Er det muligt at have enhed i en situation, hvor mennesker bagtaler hinanden? Hvorfor ikke? _____

9. At lyve om nogen er helt klart forkert. Men er det i orden at komme med kritiske bemærkninger om en person til andre om noget, som vedkommende faktisk har gjort? _____

10. Hvad er forskellen mellem at sladre, at bagtale og at kritisere andre? _____

11. Hvilke virkninger har sladder, bagtalelse og konstant kritik på et samfund? _____

12. Hvordan kan vi eliminere disse vaner fra vores liv? _____

13. Hvad ville der ske, hvis vi kun talte om mennesker, som om de var til stede? _____

14. Hvilken virkning vil det have på børn, hvis vi bagtaler, når de er til stede? _____

15. Hvorfra kommer tendensen til at sladre og deltage i bagtalelse ? _____

16. Bahá'u'lláh formaner os: "Hvis selvets ild overvælder jer _____
_____ og ikke _____,
eftersom enhver af jer kender _____ bedre end _____
_____."
17. Kærlighed udtrykkes ikke kun i ord. Hvad mere er nødvendigt? _____

18. Med hensyn til enhed og kærlighed opfordrer 'Abdu'l-Bahá os: _____ ikke, selv ikke et _____, og søg ikke _____, selv ikke i et kort nu; _____ hellere med _____ og _____, at du kan yde _____ om så blot for én blandt vennerne, og give _____ og _____, om så bare til ét strålende hjerte.”
19. Og Han siger videre: “Menneskehedens største behov er _____ og _____. Jo stærkere _____ og _____ bånd er blandt mennesker, jo større vil _____ i _____ og _____ blive på alle planer af menneskelig aktivitet.”
20. Hvad er den allervigtigste nøgle til en vellykket samfundshandling? _____

21. 'Abdu'l-Bahá siger om dem, der rådslår: “De vigtigste forudsætninger for dem, der rådslår sammen, er _____, _____, _____, _____, _____ blandt Hans elskede, _____ under vanskeligheder og _____ ved Hans ophøjede tærskel. Skulle de nådigt blive hjulpet til at erhverve sig disse egenskaber, vil _____ fra Bahás usete Rige blive _____.”
22. Med hensyn til kraften ved at arbejde i enhed, fortæller 'Abdu'l-Bahá os: “ Når som helst hellige sjæle, som trækker på _____, vil rejse sig med disse _____ og _____ forenet marchere, geled på geled, vil _____ blive endog som _____, og de brusende bølger i det mægtige ocean vil blive endog som _____.”

KAPITEL 9

Under sit fjerde besøg hos hr. og fru Sanchez har Alejandra fornøjelsen af at møde Beatrice, et barnebarn, som er kommet for at bo hos dem, mens hun går på et nærliggende gymnasium. Beatrice er meget videbegærlig angående temaet enhed og deltager entusiastisk i drøftelsen. Da samtalen nærmer sig sin afslutning, serverer fru Sanchez kaffe og kage for alle. Dette giver Alejandra en mulighed for at lære Beatrice lidt bedre at kende, og hun arrangerer at mødes med hende den næste dag for at tale om den indsats, der i nabolaget gøres for at opbygge samfundet. "Hun er måske interesseret i at studere hovedsekvensen af kurser," tænker Alejandra ved sig selv. "Jeg kunne hjælpe hende med at gennemgå de første par bøger

i et stabilt tempo. Derefter vil hun måske starte en børneklasse eller hjælpe mig med den juniorgruppe, der er ved at blive oprettet i nabolaget. I så fald kunne hun gradvist påtage sig mere ansvar for gruppen, når hun har været igennem Bog 5, som vil forberede hende på at tjene som animator.” Alejandra har deltaget i flere ungdomsmøder, der fokuserede på bestemte samtaleemner, og har ført til, at mange deltager i institutprocessen. Hun beslutter, at hun vil følge den samme række af ideer i sin samtale med Beatrice den næste dag.

Sådan begynder samtalen:

Vi ønsker alle at se verden blive et bedre sted. Vi glæder os til en fremtid, når universel fred er etableret, og den menneskelige familie lever i harmoni. En sådan fremtid er ikke en drøm og kan bygges, efterhånden som flere og flere af os bestræber os på at bidrage til forbedring af verden. Dybt i vores hjerter har hver enkelt af os ønsket om at tjene vores samfund. Det, vi har brug for, er at udvikle vores kapacitet til at påtage os uselviske handlinger til gavn for almenvellet.

Vi kan tænke over vores tjeneste for menneskeheden ved at forestille os en tjenestesti, hvor vi går sammen. Denne sti er åben for alle. Vi vælger hver især at gå ind på stien, og vi går frem i hvert vores tempo. Vi går ikke ad denne sti alene; vi tjener side om side med vores venner, lærer sammen og ledsager hinanden. Hvert skridt, vi tager, skaber glæde og sikkerhed, og enhver indsats, vi gør, bringer guddommelige bekræftelser.

Beatrice kan lide det, hun hører, og en livlig samtale følger efter denne korte præsentation. Lad os stoppe op her, før vi går videre, og reflektere over, hvorledes samspillet er mellem de to nye venner. Alejandra har besluttet at begynde en seriøs samtale for derigennem at invitere Beatrice til at deltage i institutprocessen. Hvorfor ville det ikke have været tilstrækkeligt for hende blot at fortælle Beatrice, at instituttet tilbyder en række kurser, og opfordre hende til at deltage i dem?

KAPITEL 10

Samtalen mellem Alejandra og Beatrice fortsætter i mere end to timer. Nedenfor er der nogle flere ideer, som Alejandra deler med sin nye ven. Vi forstår naturligvis, at hun ikke laver en lang uafbrudt præsentation. En stor del af de to timer bliver brugt til sammen at drøfte de idéer, der er skitseret i disse afsnit:

Vi er unge, vi har energi og er meget entusiastiske. Folk antager, at vi er ubekymrede. Men det er lige modsat. Vi er bekymrede over menneskehedens situation og vil gerne se en reel forandring i samfundet. Og vi skal også tænke over vores egne liv - uddannelse, arbejde, venner, familie. År for år får vi, efterhånden som vi bliver ældre, mere og mere ansvar lagt på vore skuldre. Vores forældre forventer meget af os. Nogle gange, når jeg tænker på alle mine ansvarsområder, føler jeg mig overvældet. Så husker jeg på et citat fra Bahá'ískrifterne, som jeg har lært udenad: "Menneskets liv har sit forår og er blevet skænket vidunderlig herlighed. Ungdomsperioden er karakteriseret ved styrke og handlekraft og skiller sig ud som den bedste tid i menneskets liv."

Hvad jeg gerne vil dele med dig er, at mange unge mennesker rundt om i verden i samfund som vores indser, at deres energier kan styres af et dobbelt formål: at tage ansvar for deres egen intellektuelle og åndelige vækst og at bidrage til forvandling af samfundet. Disse to aspekter af vores formål er indbyrdes forbundne. Når vi udvikler vores egne evner, er vi bedre i stand til at tjene andre og hjælpe hinanden, og når vi hjælper hinanden, vokser vi som individer og styrker de kvaliteter, vi besidder.

Det er her, den idé om en tjenestesti, jeg nævnte før, kommer ind. At gå på stien er ikke noget, vi bare tilføjer til vores liv. Det giver mening til alt, hvad vi gør. At tjene samfundet hjælper os til bedre at forstå formålet med vores uddannelse, til at afklare vores tanker om fremtiden, til at udvikle de kvaliteter, der er nødvendige for os for at kunne bidrage til vores familiers velbefindende. Det styrker vores venskaber. Det holder os fra at spilde vores energi på trivialiteter.

Når vi tænker på vores åndelige og intellektuelle vækst, skal vi være opmærksomme på de mange kræfter, der påvirker os. Nogle af dem, som for eksempel de kræfter, der er i viden, retfærdighed og kærlighed, bevæger os i den rigtige retning, og vi skal lære at lytte til dem. Andre såsom materialisme og selvoptagethed gør det modsatte, og vi skal modstå dem. Vi skal stræbe efter at opnå udmærkelse og have tro på, at vores anstrengelser vil blive velsignet med guddommelig bekræftelse.

Og når vi tænker på vores bidrag til forandring af samfundet – at forandre en verden af vold, fattigdom og lidelse til en verden af fred, velstand og harmoni - skal vi overveje både materielt og åndeligt fremskridt. Materielt fremskridt for alle mennesker opnås ikke, hvis vi ikke også gør fremskridt åndeligt. Kun hvis disse to går hånd i hånd, vil verdens forbedring kunne opnås. Der er et andet citat, jeg kan udenad: "Materiel civilisation er som en lampe, mens åndelig civilisation er lyset i den lampe. Hvis den materielle og åndelige civilisation bliver forenet, så vil vi have lyset og lampen sammen, og resultatet bliver perfekt."

Når vi går på tjenestens sti, lærer vi at arbejde med grupper af enkeltpersoner, især børn og juniorer, og hjælper dem med at tilegne sig viden, færdigheder og åndelige egenskaber. Vi lærer også at være opmærksomme på enheden i vore samfund. Enkeltpersoner, familier og organisationer, der ønsker at bidrage til et samfunds fremskridt, skal samarbejde. De skal opbygge en fælles vision og et fælles mål og undgå at komme i konflikt.

Det er derfor vigtigt, at vi som unge venner os til at interagere harmonisk med andre. Vi skal være venner: ledsage hinanden i det arbejde, vi udfører, acceptere hinandens

bidrag, opmuntre og støtte hinanden, se hinandens styrker, søge og give nyttige råd til hinanden og glædes over hinandens opnåelser. Når vi går på tjenestens sti, skal vi handle, reflektere over vores handlinger, rådslå og studere sammen.

I løbet af de sidste få årtier er det lykkedes bahá'ísamfundet at etablere en meget speciel form for læringsinstitution i praktisk talt alle lande i verden. Disse institutter, som vi kalder dem, tilbyder kurser, der styrker vores evner til at tjene samfundet. Ved at studere disse kurser får vi den åndelige indsigt og de praktiske færdigheder, der er nødvendige for sammen at komme videre på tjenestens sti. Efterhånden som vi bevæger os fremad gennem kurserne, vil vores kapacitet til at udføre mere og mere komplekse tjenester vokse. Hele vejen ledsages vi af nogle, der er mere erfarne end vi er, og med tiden kommer vi naturligvis selv til at ledsage venner med mindre erfaring. Fra begyndelsen er vi alle protagonister i personlig og social forvandling og tager ivrigt ansvar for vores egen læring og for at tjene samfundet.

”At være protagonist” betyder at have viljen til at handle med omtanke, at holde ud i vores bestræbelser og at opnå og anvende viden for hvert eneste skridt. En protagonist er ikke bare en passiv modtager af fordele, men en aktiv bidrager til fremskridt. For at blive protagonist skal man lære at tage kreative og disciplinerede initiativer. Instituttets kurser hjælper os med at forbedre vores kapacitet til at blive protagonister i samfundets opbygningsproces.

Vi bør bruge et øjeblik på at reflektere over idéerne i ovenstående afsnit. Som nævnt i begyndelsen af sektionen ville Alejandra ikke blot præsentere idéerne én efter én, men ville sørge for, at Beatrice har rig mulighed for at tænke over dem og bidrage til drøftelsen. Hvad I måske ønsker at overveje - når I har haft mulighed for at drøfte hvert afsnit i jeres gruppe og har lært at udtrykke ideerne godt - er, om samtalen har udviklet sig til det punkt, hvor Alejandra vil føle sig tryk ved at fortælle lidt om nogle af Ruhiinstituttets kurser og invitere Beatrice til at deltage i studiet af Bog 1. Kan I på linjerne nedenfor skrive, hvad I ville sige, hvis I var i hendes sted? Hvordan ville I beskrive Bog 1 og Bog 2 og de handlinger, de opfordrer til? En kort henvisning til de tjenestehandlinger, der tages op i efterfølgende bøger - især dét at være lærer i en børneklasse for åndelig opdragelse af børn, og dét at lede en juniorgruppe som dens animator - ville utvivlsomt hjælpe Beatrice med at få en vision om, hvilken tjeneste hun kunne yde i fremtiden. Jeres gruppes tutor kan hjælpe jer med at skrive et par sætninger om disse to tjenestehandlinger, svarende til, hvad Alejandra kunne tilføje, når hun inviterer Beatrice til at studere Bog 1.

KAPITEL 11

Der går to uger, før Alejandra besøgte Sanchez' hjem. I den tid havde Beatrice mulighed for at deltage i en intensiv kampagne og færdiggøre de første to dele af Bog 1. Hun gennemgår nu den tredje del med fem venner, der mødes to gange om ugen i nabolaget. Alejandra finder det hensigtsmæssigt at tale med Sanchez-familien om temaet bøn, og hun spørger Beatrice, om hun vil hjælpe hende. I har selv studeret den anden del af Bog 1, så der er ingen grund til at opsummere det indhold for jer, som Alejandra og Beatrice dækker under besøget. Efter at have set delen igennem igen, skal I være i stand til at angive de vigtigste punkter, I vil prøve at behandle i en drøftelse af dette tema. Nedenfor er der plads til at skrive jeres ideer ned.

KAPITEL 12

Alejandras besøg hos Sanchez-familien fortsætter i de følgende uger, og de har mulighed for at drøfte temaer, der udspringer naturligt fra deres drøftelser om betydningen af bøn - sjælens liv, udviklingen af åndelige kvaliteter, lydighed mod Guds love og forordninger og standhaftighed i Hans kærlighed. Ved en lejlighed snakker de også lidt om institutionerne i den administrative orden, især om lokale og nationale åndelige råd. Vi behøver ikke tænke så meget over indholdet af drøftelserne under disse efterfølgende besøg. Der er dog to spørgsmål, der ofte opstår blandt deltagerne i en række samtaler som den, vi forestiller os. Det første har at gøre med karakteren af de møder, der afholdes af samfundet, og det andet med økonomiske ressourcer. Vi vil tage emnet 19dagsfesten op i dette afsnit og se på spørgsmålet om økonomi i det næste.

Følgende punkter kunne derfor danne grundlaget for en samtale om temaet 19dagsfesten:

- I bahá'ísamfundet holdes der møder med forskellige formål - at bede, at studere, at fejre særlige højtider, at rådslå om samfundsspørgsmål og tjeneste til samfundet, at diskutere handlingsplaner. Bahá'u'lláh giver følgende løfte:

“Ved Mit liv og Min Sag! Hvilken som helst bolig Guds venner end måtte træde ind i, og hvorfra deres råb skal rejse sig, idet de priser og forherliger Herren, derom vil de sande troendes sjæle og alle de begunstigede engle kredse.”²³

- At lytte til Guds Ord, når man mødes med venner, bringer glæde til hjerterne og styrker følelsen af fællesskab. Bahá'u'lláh formaner os:

“Det er pålagt vennerne, i hvilket land de end befinder sig, at samles til møder og dér tale klogt og med veltalenhed og at læse Guds vers; for det er Guds Ord, der tænder kærlighedens ild og får den til at gløde.”²⁴

‘Abdu’l Baha skriver:

“ I skal holde møder og fremsige og messe den himmelske Lære, at dét land måske kan blive oplyst med sandhedens lys, og dét land gennem Helligåndens bekræftelser kan blive ligesom et herligt paradís, for denne tidsalder er Den Alherlige Herres århundrede, og enhedens melodi fra menneskeheden verden bliver hørt i hele Østen og Vesten.”²⁵

- Af alle bahá’ímøder fortjener 19dagsfesten særlig omtale. Bahá’íkalenderen består af nitten måneder på hver nitten dage, og i hver lokalitet samles bahá’ier en gang om måneden til dette møde, som det er blevet pålagt af Bahá’u’lláh selv:

“ Sandelig, det er jer pålagt at afholde en fest, en gang hver måned, selv om der blot serveres vand; for Gud har til hensigt at binde hjerterne sammen omend ved både jordiske og himmelske midler.”²⁶

- 19dagsfesten består af tre dele. Den første er andagtsdelen, hvorunder der fremsiges bønner og oplæses uddrag fra de hellige Skrifter. Den anden er den administrative del, under hvilken rådslagning om samfundets anliggender finder sted. Den tredje er den sociale del.
- Vi får et glimt af vigtigheden af andagtsdelen af 19dagsfesten fra de følgende ord fra ‘Abdu’l-Bahá:

“Oh I Den Ældgamle Skønheds trofaste tjener! I enhver cyklus og guddommelig ordning er festen blevet begunstiget og elsket, og at dække et bord for Guds elskede er blevet regnet for en prisværdig handling. Dette gælder særligt i dag i denne guddommelige ordning, der er uden sammenligning, denne mest gavmilde af tidsaldre, da den er højt værdsat, for den regnes i sandhed blandt sådanne forsamlings, som holdes for at tilbede og forherlige Gud. Her istemmes de hellige vers, de himmelske oder og lovprisninger, og hjertet bliver oplivet og henrevet.”²⁷

- Under den administrative del af festen hører de forsamlede venner rapporter om aktiviteterne i bahá’ísamfund, både fjerne og nære, de rådslår om Troens anliggender i deres eget samfund og om deres bidrag til samfundets trivsel, bliver fortrolige med vejledningen fra det Universelle Retfærdighedens Hus, reflekterer over, hvordan deres planer skrider frem og kommer med forslag til Troens institutioner. Rådslagninger på 19dagsfesten er af største betydning, for på denne måde er hver eneste person i stand til at deltage i det verdensomspændende bahá’ísamfunds anliggender.
- Hvad angår den sociale del af festen, så er det en tid til kammeratskab og gæstfrihed. Man kan spille musik, holde opløftende foredrag og børnene kan fremvise noget, de har forberedt. Kort sagt, omhyggeligt udvalgte kulturudtryk, der både er værdige og opløftende, kan bruges for at berige denne del af festen.
- 19dagsfesten er et væsentligt træk ved Troens Administrative Orden. Den samler de åndelige, administrative og sociale aspekter af samfundslivet. Alle disse aspekter skal understreges ligeligt, for festens succes afhænger af den rette balance mellem disse

tre komponenter. I en besked skrevet i august 1989 udtaler det Universelle Retfærdighedens Hus:

“Bahá’u’lláhs Verdensorden omfatter alle dele af det menneskelige samfund; den integrerer livets åndelige, administrative og samfundsmæssige forløb; og kanaliserer det menneskelige udtryk i dets forskellige former hen imod opbygningen af en ny civilisation. Nittendagsfesten omfatter alle disse aspekter ved selve samfundets fundament. Eftersom den fungerer i landsbyen, byen, og i storbyen, er den en institution, som alle Bahás folk er medlemmer af. Det er hensigten, at den skal fremme enhed, sikre fremskridt og fostre glæde.”²⁸

- En så vigtig begivenhed som 19dagsfesten kan ikke laves i hast. Gennem bøn og refleksion skal hver person åndeligt forberede sig selv til festen, og under selve arrangementet skal alle deltage med hjerte og sind, hvad enten man læser op i andagtsdelen eller blot lytter til uddragene, der bliver oplæst; hvad enten man aflægger rapporter, modtager vejledning eller kommer med forslag; hvad enten man fungerer som vært eller blot tager del i gæstfriheden med glæde og udstråling. I det samme brev om 19dagsfesten siger det Universelle Retfærdighedens Hus:

“Vigtige aspekter af forberedelserne til Festen omfatter det rette valg af læsning, udpegelse af gode oplæsere på forhånd og en fornemmelse for værdighed både ved præsentationen og modtagelsen af andagtsprogrammet. Opmærksomhed på omgivelserne, hvori Festen holdes, om det er udendørs eller indendørs, har stor indflydelse på oplevelsen. Renlighed, indretning af rummet praktisk og dekorativt – alt spiller en vigtig rolle. Punktlighed er også en målestok for god forberedelse.

“Festens succes afhænger i stor grad af forberedelsernes kvalitet og den enkeltes deltagelse. Den elskede Mester giver følgende råd: ’Læg I stor vægt på Nittendagsfesterne, så Herrens elskede og Den Barmhjertiges tjenerinder ved disse lejligheder kan vende deres ansigter mod Kongeriget, messe bønnerne, påkalde Guds hjælp, fulde af glæde elske hinanden og vokse i renhed og hellighed og deres gudsfrygt og i deres modstandskraft mod lidenskaben og selvet. Således vil de fjerne sig fra denne jordiske verden og fordybe sig i åndens glød.’”²⁹

Som altid skal I læse ovenstående ideer igennem flere gange og drøfte dem i jeres gruppe, så I lærer at sige dem med lethed. Følgende øvelser hjælper jer til at få yderligere indsigt i betydningen af 19dagsfesten:

1. Hvad forsikrer Bahá’u’lláh os om vil karakterisere enhver bolig, hvor vi samles til møder for at prise og forherlige Herren? _____

2. I det andet citat ovenfor fortæller Bahá’u’lláh os, at vi, når vi forsamles, skal tale _____ og med _____, og læse _____

_____ ; for det er Guds Ord, der _____
og _____ .

3. I det tredje citat ovenfor, anbefaler 'Abdu'l-Bahá os at holde sammenkomster og recitere og messe den himmelske lære, at
 - dét land, hvor vi bor, _____ .
 - dét land, hvor vi bor, _____
_____ .
4. Hvor mange måneder er der i bahá'íkalenderen? _____
5. Hvor mange dage i hver måned? _____
6. Hvilken særlig sammenkomst finder sted blandt bahá'íer hver måned? _____

7. Hvilke tre dele er der i 19dagsfesten? _____

8. Afholdes de tre dele af 19dagsfesten i en bestemt orden? _____
9. Hvad er formålet med andagtsdelen af festen? _____

10. Hvad er formålet med den administrative del af festen? _____

11. Hvad er formålet med den sociale del af festen? _____

-
-
12. Hvilke af de følgende emner vil det være passende at drøfte under den administrative del af festen?
- De økonomiske behov i forbindelse med samfundets foretagender
 - Det nationale fodboldholds anliggender
 - Hvordan man skal løse en uenighed mellem to af samfundets medlemmer
 - Fremgangen i samfundets børneklasser
 - Betydningen af et uddrag fra Skrifterne, som et af samfundsmedlemmerne studerede tidligere på ugen
 - Livskraften i samfundets juniorprogram
 - Lokale jobmuligheder, der åbner sig for unge
 - Den støtte, som samfundet kan yde til juniorgrupper, hvis tjenesteprojekter er blevet komplekse
 - Besøg hos forældre til børn og juniorer i de uddannelsesprogrammer, som instituttet fremmer
 - Styrkelsen af samfundets åndelige karakter
 - Det aktuelle TV-program
 - Den indsigt, der er opnået med hensyn til at fremme en glad og disciplineret stemning i studiegrupper
 - Fejringen af den forestående helligdag
 - Initiativer til fælles aktiviteter, der opstår fra den samfundsopbyggende processen
13. Drøft de følgende spørgsmål med jeres gruppe: Hvorfor er balance mellem festens tre dele så vigtig?
14. Drøft nu de to spørgsmål nedenfor.
- a. Hvordan ville I forberede jer på festen, hvis I skulle være værter for den?
 - b. Hvordan ville I forberede jer på festen, hvis I blot skulle deltage i den?

KAPITEL 13

Det andet spørgsmål, der ofte opstår i samtaler om Troen, er, hvordan bahá'ísamfundet opfylder sit økonomiske behov. Her er et par punkter, der kan hjælpe jer med at besvare sådanne forespørgsler.

- Det middel, som bahá'ísamfundet bruger til at tage sig af sine materielle behov, er bahá'ífonden. Den administreres af Troens institutioner på forskellige niveauer: lokale, nationale, kontinentale og internationale. Bahá'ier mener, at de selv bør påtage sig udgifterne til bestræbelser på at fremme deres tro og derfor modtager fonden kun bidrag fra medlemmer af samfundet.
- At bidrage til fonden er en frivillig handling. Det er fortroligt i den forstand, at det er en sag mellem individet og Troens institutioner; navne på bidragydere og de angivne beløb meddeles ikke. Der lægges intet pres på medlemmerne af samfundet til at bidrage. Institutionerne appellerer generelt til samfundet, minder det om fondens betydning og påpeger dens behov. Ikke sjældent sætter et samfund et bidragsmål for sig selv. Men der fastsættes aldrig bestemte beløb for enkeltpersoner, og man anmoder ikke om penge. Det overlades til hver enkelt at beslutte, hvor meget han eller hun kan bidrage med, i overensstemmelse med vedkommendes forståelse af de involverede principper.
- Den civilisation, vi prøver at opbygge, vil være velstående, både materielt og åndeligt. Rigdom er kun acceptabelt, hvis visse betingelser er opfyldt. Vi bør erhverve den gennem ærligt arbejde. Vi bør bruge den til gavn for menneskeheden. Og hele samfundet skal opløftes; det er ikke acceptabelt, at nogle få er ekstremt rige, mens flertallet mangler de helt basale fornødenheder. Bahá'u'lláh fortæller os:

“De bedste mennesker er dem, der tjener et udkomme ved deres erhverv og giver ud på sig selv og på deres slægt af kærlighed til Gud, alle verdeneres Herre.”³⁰

“... I skal frembringe prægtige og vidunderlige frugter, så at I selv og andre kan få gavn deraf. Således påhviler det enhver at beskæftige sig med håndværk og erhverv, for deri ligger hemmeligheden ved rigdom, Oh mennesker med forståelse!”³¹

Og 'Abdu'l Bahá forklarer:

“Velstand er højst prisværdig, forudsat, at hele befolkningen er velstående. Men hvis nogle få imidlertid har umådelige rigdomme, mens resten er forarmede, og der ikke kommer nogen frugt eller gavn ud af den velstand, er den kun en belastning for ejermanden.”³²

- For at kunne opbygge et samfund, der er fri for uretfærdighed og elendighed, skal vi alle være generøse og givende. Selv hvis vores økonomiske ressourcer er meget små, skal vi stadig bidrage til menneskehedens fremskridt, for sand velstand kan kun opnås gennem at give. Generøsitet er en kvalitet hos den menneskelige sjæl; det har intet at gøre med vores materielle forhold. I De skjulte Ord siger Bahá'u'lláh:

“At give og at være gavmild er Mine egenskaber; vel er det med den, der pryder sig med Mine dyder.”³³

- Vi skal huske, at den sande kilde til den formue, vi besidder, er Gud, den Algavmilde. Han forsyner os med vores eksistensmidler; Han gør det muligt for os at gøre fremskridt. Og når vi bidrager til fonden, er dét, vi giver til Hans Sag, en del af det, Han har givet os. Derfor er dét at give til fonden for bahá'ier ikke kun et spørgsmål

om generøsitet; det er også en åndelig gave og et stort individuelt ansvar. Beskytteren giver os dette råd:

“Vi skal være som springvandet eller kilden, der uafbrudt tømmer sig selv for alt det, den har, og uafbrudt fyldes fra en usynlig kilde. Uophørligt at give til vores medmenneskers bedste, uden frygt for fattigdom, og at forlade sig på den aldrig svigtende gave fra Kilden til al velstand og alt godt – dette er hemmeligheden ved en sand levevis.”³⁴

I vil få mulighed for at gå mere i dybden med disse ideer på et senere kursus i denne sekvens, hvor I vil tage fat på emnet materielle midler. På nuværende tidspunkt opfordres I som altid til at drøfte indholdet ovenfor punkt for punkt og til at udføre følgende øvelser, så I lærer at udtrykke ideerne naturligt og let:

1. Udfyld de tomme felter i sætningerne nedenfor på basis af citaterne.
 - a. Bahá'u'lláh fortæller os, at vi skal tjene et _____ ved vores erhverv og give ud på _____.
 - b. Vi skal frembringe _____ og _____ frugter, så vi selv og andre _____.
 - c. Enhver af os skal beskæftige os med _____ og _____, for deri ligger _____.
 - d. ‘Abdu’l-Bahá forklarer, at velstand er _____, forudsat at _____ er velstående.
 - e. Hvis _____ har umådelige _____, mens _____ er _____, og der ikke kommer nogen _____ eller _____ ud af den _____, så er den kun en _____ for dens _____.
 - f. Bahá'u'lláh siger, “At _____ og at være _____ er Mine egenskaber; vel er det med den, der _____ sig med Mine _____.”
 - g. Og beskytteren opfordrer os til at blive som et _____ eller _____, der uafbrudt _____ for alt det, den har, og uafbrudt _____.
 - h. Uophørligt at _____ til vores medmenneskers _____, uden frygt for _____ og at forlade sig på _____.

_____ - dette er
hemmeligheden ved sand levevis.

2. Nedskriv den rækkefølge af ideer, der blev fulgt i ovenstående præsentation:

KAPITEL 14

For at få indsigt i hvilken slags samtaler, der kan udfolde sig i en landsby eller et nabolag, der vrimler med aktivitet, har vi fulgt Alejandras indsats, en ung universitetsstuderende. I løbet af en række besøg gennem en periode på flere uger har hun sammen med hr. og fru Sanchez drøftet en række temaer, som hun håber vil hjælpe med at uddybe deres viden om Troen og styrke deres engagement i den lære, de har tilsluttet sig. Og da Sanchez' barnebarn Beatrice entrede scenen, blev det muligt for os at undersøge en anden slags samtale, denne gang en samtale mellem to unge, som begge er ivrige efter at lære, hvordan de kan tjene deres samfund. Når man fortsætter gennem fortællingen og gennemfører øvelserne, har vi set, at ud over en voksende viden om de relevante emner, så er visse åndelige egenskaber, holdninger og færdigheder nødvendige for at opretholde de samtaler, vi overvejer her.

I dette og det næste kapitel af denne del af bogen undersøger vi temaer af en anden type - det vil sige dem, der generelt tages op til drøftelse under besøg hos familier med juniorer, der deltager i de uddannelsesprogrammer, der fremmes af instituttet. Som allerede anført er det at være børneklasselærer og at være animator for en juniorgruppe tjenestehandlinger, der bliver behandlet på efterfølgende kurser i henholdsvis Bog 3 og Bog 5. Du er måske - eller måske ikke - fortrolig med de tilsvarende to programmer, afhængigt af, om du selv har deltaget i dem, da du var yngre.

Lad os først se på det indhold, der ofte danner grundlaget for en fortløbende samtale med juniorenes familier. Vi kan forestille os, at der er gået nogen tid, siden vi forlod vores historie, og at Beatrice nu studerer Bog 2. Alejandra spørger sin veninde, om hun har lyst til at ledsage hende, når hun besøger familierne til nogle juniorer, som med hendes hjælp skal til at oprette en gruppe. Hun accepterer ivrigt.

Alejandra forklarer Beatrice, hvad hun forestiller sig. "Vi begynder hvert besøg," fortæller hun hende, "med at præsentere forældrene for det program, som deres søn eller datter har vist interesse for at deltage i, og ved at nævne, at det er en del af den samfundsopbyggende proces, som er ved at udvikle sig i nabolaget. Vi vil derefter sammen med dem udforske nogle af de koncepter og ideer, der er centrale for programmet. Dette vil være det første af en række besøg, og vores håb er, at familien, efterhånden som samtalen skrider frem, ikke kun vil støtte gruppen aktivt på forskellige måder, men selv promovere den åndelige styrkelse af juniorerne i samfundet."

Alejandra og Beatrice drøfter nogle punkter, som de planlægger at tage op med de enkelte familier. De beslutter at nedskrive alle de ideer, de synes er vigtige, vel vidende, at de kun vil dække nogle få på det første besøg og vil behandle resten i efterfølgende samtaler. Her er de punkter, de nævner, angående juniorers potentialer:

- I et menneskes liv er de tre år mellem 12 og 15 år en afgørende periode - et stadium af overgang fra barndom til modenhed.
- Vi omtaler ofte unge i denne aldersgruppe som "juniorer". De er ikke længere børn, men har endnu ikke nået ungdommens fylde.
- Desværre er der et fejlagtigt, men alligevel almindeligt udbredt billede af juniorerne som impulsive, oprørske, selvoptagede og tilbøjelige til konstant at komme i krise. Vi ser dem dog i et andet lys. Det er rigtigt, at vi alle i løbet af denne korte livsperiode oplever hurtige ændringer, fysisk, følelsesmæssigt og mentalt. Og det er også sandt, at vi derfor har en vis oprørstrang. Men i virkeligheden er dette en alder med store muligheder og stort potentiale.
- Vi var selv juniorer for ikke så længe siden og husker, hvordan vi blev påvirket af disse ændringer. Nogle gange var vi modige og undertiden frygtsomme. Sommetider var vi ret omgængelige og andre gange meget generte. Vi udtrykte ofte ønsket om at få lov til at være alene, mens vi håbede på at få opmærksomhed. Vi ønskede at forstå, hvad vi var gode til, og hvilke talenter og evner vi har. Og det var meget vigtigt for os, hvordan andre mennesker så os, og hvad de syntes om vores ideer.
- Hvad der er vigtigt at indse er, at denne form for adfærd kun er midlertidig. I et menneskes liv er det i disse år, at nogle af sindets kræfter udvikles hurtigt. Vi

begynder at søge svar på grundlæggende eksistensspørgsmål. Vi analyserer, hvad der foregår omkring os og sætter spørgsmålstejn ved meget af det, vi har lært. Og vi er ikke så villige, som vi engang var, til automatisk at følge, hvad voksne beder os om at gøre, især når vi ser modsætninger mellem deres ord og handlinger.

- Hvis unge skal hjælpes med at anvende deres nye kræfter på en frugtbar måde, er det vigtigt at undgå at behandle dem som børn. Sådan beskriver 'Abdu'l-Bahá' denne periode:

“Efter et stykke tid træder han ind i ungdomsperioden, hvori hans tidligere f vilkår og behov bliver afløst af nye krav, der passer til hans stades fremgang. Hans evner til at observere udvides og øges; hans forstands evner opøves og vækkes; barndommens vilkår og miljø begrænser ikke længere hans energier og præstationer.”³⁵

- Det Universelle Retfærdighedens Hus, Bahá'ítroens styrende organ, siger dette om den tilgang, vi har valgt i arbejdet med juniorerne:

“Mens globale tendenser udstiller et billede af denne aldersgruppe som problematisk, fortabt i smerterne ved voldsomme fysiske og følelsesmæssige forandringer, passive og selvoptagne, bevæger bahá'ísamfundet sig beslutsomt i modsat retning med det sprog, det bruger, og de tilgange, som det vælger. I stedet for ser det i juniorerne uegennyttede, en stærk retfærdighedsfølelse, iver efter at lære om universet og et ønske om at bidrage til opbygningen af en bedre verden.”³⁶

Alejandra og Beatrice vender nu deres opmærksomhed mod selve programmet til åndelig styrkelse og forsøger at identificere nogle af dets karakteristika:

- De, der er mellem 12 og 15 år, længes efter at tilhøre en gruppe venner, med hvem de kan dele deres tanker, arbejde på projekter, dyrke sport osv. Af denne grund er programmet bygget op omkring begrebet "juniorgruppe". Hver gruppe ledes af en "animator", ofte en ældre ung, der som en rigtig ven hjælper medlemmerne med at udvikle deres kapaciteter.
- Grupperne mødes regelmæssigt. På deres møder lærer juniorerne at udforske begreber og at udtrykke ideer uden frygt for censur eller latterliggørelse. De opfordres til at lytte, at tale, at reflektere, at analysere, at træffe beslutninger og at handle på dem.
- Vi lever i en tid, hvor så mange negative kræfter påvirker den måde, juniorer tænker og opfører sig på. Animatorer hjælper dem med at bekæmpe disse kræfter - ikke kun for at beskytte sig selv fra samfundets moralske forfald, men for at arbejde på at forbedre verden.
- Programmet søger at pleje kræfter, der er forbundet med den menneskelige sjæl, kræfter, der i de tidlige ungdomsår begynder at manifestere sig i større og større grad. Særligt vigtigt er tankens og formuleringens kræfter. Unge mennesker skal udvikle det sprog, der er nødvendigt, både for at udtrykke dybe ideer om verden og til at udtrykke deres ønsker om den forandring, de gerne vil se.

- Juniorer er ivrige efter at reflektere over betydningen af begreber, der er grundlæggende for et målrettet liv. Lykke, håb og udmærkelse er et par eksempler. Desværre har folk en tendens at tale om disse ideer på overfladiske måder. At få en dyb forståelse af sådanne begreber og indse, hvordan de finder udtryk i hverdagen, kan hjælpe unge sind med at opbygge en sund moralsk struktur og modstå samfundets negative kræfter.
- At forstå begreber er afgørende for intellektuel udvikling. Juniorer kan undertiden møde vanskeligheder i skolen, fordi de forventes at forstå meget om forskellige emner uden at få tilstrækkelig hjælp til at forstå de underliggende begreber. Programmet motiverer dem til at tænke dybt over ideer - moralske, matematiske, videnskabelige og så videre - og dette forbedrer altid deres præstationer i skolen.
- Juniorer har et stort ønske om at se en mening med tingene. De vil forstå årsagerne til, hvad der sker omkring dem. For at få succes skal de være i stand til at se ikke kun med deres fysiske øjne, men også med åndens øje. Et vigtigt mål for programmet er derfor at forbedre åndelig opfattelse: evnen til at erkende åndelige kræfter og identificere åndelige principper i situationer, man støder på.
- Programmet når sine forskellige mål - udvikling af moral, af åndelig opfattelsesevne og af den kraft, der ligger i at kunne udtrykke sig - ved hjælp af en række tekster. Teksterne består af enkle historier om unges liv i forskellige dele af verden. Udover at studere disse tekster sammen, diskutere deres indhold og udfylde de fordrede øvelser, deltager juniorerne i sport og lærer om kunst og håndværk.
- Med animatorernes hjælp udformer og udfører grupper også en række tjenesteprojekter, som er en vigtig del af programmet. Gennem disse projekter lærer juniorer at tænke på samfundet og dets behov, at rådslå og at samarbejde indbyrdes og med andre i samfundet.
- Teksternes temaer varierer; hver tekst fokuserer på et tema, der er vigtigt for den åndelige styrkelse af juniorer. Den første tekst behandler for eksempel temaet "bekræftelse" - at Gud bekræfter de bestræbelser, vi gør for at nå ædle mål. En anden tekst handler om "håb" - hvordan vi skal se med håb mod fremtiden, selv i de sværeste tider. En anden analyserer begrebet "udmærkelse". "Glæde" er temaet for én historie, mens "ordets kraft" er genstand for refleksion i en anden. Blandt de tekster, der vedrører matematiske begreber, undersøger man et velordnet sinds vaner. Inden for videnskab er der en tekst, der fokuserer på at tage sig af af ens helbred - fysisk, mentalt og åndeligt. Og der er et dusin eller flere, som juniorerne studerer i løbet af de tre år.

Alejandra og Beatrice planlægger at medbringe et par af teksterne i tilfælde af, at forældrene ønsker at kaste et blik på dem. Hvis I ikke er fortrolige med teksterne, vil I sikkert finde det nyttigt at tage lidt tid til at læse så mange af historierne som muligt - dette gør det muligt for jer bedre at følge de forskellige samtaler, der udfolder sig i samfundet. I mellemtiden opfordres I til i jeres studiegruppe at drøfte de ideer grundigt, der blev præsenteret ovenfor, og som behandles mere dybtgående i Bog 5. Hvis I, efter at have studeret den bog, beslutter jer for at fungere som animatorer for en juniorgruppe, vil I systematisk besøge dens medlemmers familier og med dem udforske disse og mange lignende

ideer. Men allerede nu ønsker I måske, ligesom Beatrice, at ledsage nogen, der har erfaring, på et par besøg hos familierne til juniorerne i jeres samfund.

KAPITEL 15

Næste dag tager Alejandra og Beatrice på besøg hjemme hos tre juniorer, der vil være med i den nye gruppe, der dannes i nabolaget. Beatrice er glad for at se den entusiasme, hvormed forældrene deltager i samtalen om programmet til åndelig styrkelse af juniorer. Sidst på eftermiddagen er hun overbevist om, at hun gerne vil hjælpe Alejandra med juniorgruppen og lære selv at tjene som animator, forhåbentlig inden for det næste års tid. Hun indser selvfølgelig, at hun har et par institutbøger at gennemføre i mellemtiden. Men hun er fast besluttet på at komme videre i studiet af dem i samme faste tempo, som har fået hende hertil.

På denne måde bevæger Beatrice sig, med konstant hjælp og opmuntring fra Alejandra, fremad på tjenestens sti. Lad os nu genoptage hendes historie igen, et par måneder senere, da hun er lige ved at være færdig med Bog 3. Tutoren i hendes studiegruppe har bedt Maribel, en børneklasselærer, om at invitere Beatrice og de andre medlemmer i gruppen til på skift at ledsage sig på besøg hos forældrene til børn i en nydannet Trin 1 børneklasse. Beatrice føler, at hun har lært meget af sit studie af Bog 3. Og hun ved fra Alejandra, der har nævnt det et par gange, at den indsigt, hun har fået fra bogen, vil forbedre hendes evne til at tjene som animator.

Da de mødes, fortæller Maribel Beatrice, at de skal besøge Emmas mor. "Hun er en herlig lille pige, der elsker at lære," fortæller Maribel. "Jeg har allerede besøgt hendes forældre en gang før og fortalt dem, hvad der er kendetegnende for en bahá'í børneklasse. De lod med glæde Emma deltage. Hendes mor udtrykte interesse for at høre mere om klassen, og jeg lovede at komme tilbage og tale lidt om de pædagogiske ideer, der ligger til grund for det materiale, vi bruger. Jeg har faktisk skrevet nogle noter til mig selv. Hvis du vil, kan vi gå igennem dem sammen og tale om dem." Beatrice indvilliger. Her er de notater, de drøfter:

- Først vil jeg fortælle fru Martinez, hvor glad jeg er for at have Emma i klassen og vil nævne nogle af hendes gode egenskaber.
- Det ser ud til, at det er bedst at starte drøftelsen med at læse dette citat fra Bahá'u'lláhs Skrifter sammen med hende:

“Betragt mennesket som en mine rig på ædelstene af uvurderlig værdi. Alene oplæring kan få det til at åbenbare sine skatte og gøre menneskeheden i stand til at drage nytte deraf.”³⁷

- Jeg kan derefter dele et par tanker om, hvor meget denne erklæring har påvirket mig som lærer. Mit hjerte flyder over af glæde, vil jeg sige, når jeg ser på børnene i klassen og tænker på dem som miner fulde af uvurderlige ædelstene. Hver eneste af dem har potentialitet til at vise himmelske kvaliteter. Hver eneste af dem har talenter, der kan blive opdaget og udviklet. Hver eneste af dem kan vokse op og blive et værdifuldt medlem af samfundet og bidrage til forbedring af verden.

- Dernæst skal jeg sandsynligvis give et par eksempler på de ædelstene, som uddannelse skal bestræbe sig på at afdække i hvert barn. Jeg kunne nævne nogle af sindets kræfter som for eksempel at opdage naturlovene, at producere smukke kunstværker og at udtrykke ædle tanker. Jeg vil forklare, at børn kan begynde at udvikle alle disse kræfter, når de modtager en ordentlig opdragelse. Men for at dette kan ske, skal de tilegne sig visse egenskaber i en tidlig alder. For eksempel skal de lære at være opmærksomme, at arbejde hårdt, når det er nødvendigt, og at fokusere på det, de laver. De skal udvikle sig til at blive voksne, der bekymrer sig om andres trivsel og som ønsker at tjene samfundet. Derfor er det vigtigt at være opmærksom på udviklingen af deres karakter, imens de er små.
- Det vil derfor være et godt tidspunkt at bede fru Martinez fortælle os lidt om, hvilken slags person hun ønsker, at hendes datter bliver. Hvilke karaktertræk synes hun, det er vigtigt for Emma at have?
- Blandt de egenskaber hun nævner, vil nogle helt sikkert falde i kategorien åndelige egenskaber, hvilket er det næste emne, jeg vil introducere. Der er visse egenskaber en person skal have, vil jeg sige, som er grundlæggende for menneskelig eksistens. De tilhører menneskets sjæl. Vi udvikler dem, når vi polerer vores hjertes spejl, så det kan afspejle Guds egenskaber. Vi refererer til dem som åndelige kvaliteter, og det er dem, vores lektioner i børneklassernes Trin 1 fokuserer mest på.
- Jeg tror, jeg bare vil fortsætte med at nævne nogle af de åndelige kvaliteter, der bliver behandlet i lektionerne i Bog 3 Trin 1 og dele de tilsvarende citater med hende. Jeg vil forklare, at Emma vil lære disse citater udenad, og at hun kunne bede sin datter om at recitere dem for hende, såvel som de bønner, hun vil lære:

– Kærlighed:

“Oh Ven! Plant intet andet i dit hjertes have end kærlighedens rose . . .”³⁸

– Retfærdighed:

“Betræd retfærdighedens sti, for dette er sandelig den lige vej.”³⁹

– Sandfærdighed:

“Sandfærdighed er grundlaget for alle menneskelige dyder.”⁴⁰

– Glæde:

“Oh Menneskesøn! Fryd dig over glæden i dit hjerte, at du må blive værdig til at møde Mig og til at genspejle Min skønhed.”⁴¹

Maribel og Beatrice beslutter, at ovenstående ideer er nok til ét besøg. I går snart selv videre med Bog 3 og får mulighed for at reflektere over nogle principper, der former Ruhiinstituttets seksårsprogram for åndelig opdragelse af børn. Hvis I inden da får mulighed for at besøge et par forældre sammen med en børneklasselærer, vil ideerne, der er beskrevet her, vise sig at være til hjælp, og I skal drøfte dem punkt for punkt i jeres studiegruppe.

KAPITEL 16

Tidligere læste vi de følgende ord fra 'Abdu'l-Bahá : »Jo stærkere fællesskabsbåndene og solidariteten blandt mennesker er, jo større bliver kraften i konstruktivitet og fuldførelse på alle niveauer af menneskelig aktivitet» Det Universelle Retfærdigheds Hus fortæller os, at når vi besøger andre i deres hjem og selv inviterer til vores, ”smeder vi åndelige slægtskabsbånd, der fremmer en følelse af fællesskab. ” Vi bør derfor ikke undervurdere den effekt, denne praksis har på kulturen i vores voksende samfund.

I de foregående afsnit har vi set på flere forskellige slags samtaler, der kan finde sted under vore besøg i hinandens hjem. Vi vil alle, mens vi går på tjenestestien, deltage i en voksende samtale i vores landsby, by eller nabolag om, hvordan Bahá'u'lláhs lære kan anvendes på vores individuelle og kollektive liv. Nogle gange vil dette udfolde sig i en række formelle besøg, organiseret for at muliggøre, at flere og flere uddyber deres viden om denne lære. Ved adskillige andre lejligheder vil instituttets uddannelsesprogrammer, deres mål og indhold blive genstand for drøftelse. Opfordringer til at engagere sig i den samfundsopbyggende proces udvides til flere og flere naboer og venner. Så når I ser på fremtiden og på den tjenestesti, der strækker sig foran jer, skal I gøre alt, hvad I kan for at lære det indhold, der blev fremlagt i denne enhed, godt, få erfaring med at samtale om hvert tema, og, naturligvis, fortsætte med at uddybe jeres eget kendskab til Bahá'u'lláhs lære. Således opnår I den uendelige glæde, det er, at dele Guds Ord med andre.

REFERENCER

- ¹ . Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 4, p. 4.
- ² . Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), p. 4.
- ³ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), IV, par. 1, p. 5.
- ⁴ . *Ibid.*, V, par. 2, pp. 6–7.
- ⁵ . 'Abdu'l-Bahá, in *Bahá'í Prayers*, p. 81.
- ⁶ . *Ibid.*, p. 111.
- ⁷ . *Ibid.*
- ⁸ . From a talk given on 16 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 23, p. 364.
- ⁹ . 'Abdu'l-Bahá, in *Bahá'í Prayers*, p. 130.
- ¹⁰ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* , XLV, par. 1, pp. 111–12.
- ¹¹ . 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), p. 139.
- ¹² . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, V, par. 5, p. 8.
- ¹³ . From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
- ¹⁴ . From a talk given on 21 October 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 6.7–8, p. 22.
- ¹⁵ . *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLVI, par. 1, p. 357.
- ¹⁶ . From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
- ¹⁷ . *The Hidden Words*, Persian no. 44, p. 37.
- ¹⁸ . *Ibid.*, Persian no. 66, p. 45.
- ¹⁹ . From a Tablet of 'Abdu'l-Bahá. (authorized English translation)

20. From a talk given by ‘Abdu’l-Bahá on 25 September 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, pp. 478–79.
21. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 43.1, p. 125.
22. *Ibid.*, no. 207.3, p. 360.
23. Bahá’u’lláh, in *Bahá’í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá’u’lláh, ‘Abdu’l-Bahá, and Shoghi Effendi*, compiled by Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1976, 1980 printing), p. 3.
24. *Ibid.*
25. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), vol. 3, p. 631. (authorized English translation)
26. Bahá’u’lláh, in *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1993, 2013 printing), par. 57, p. 41.
27. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, no. 48.1, p. 130.
28. From a letter dated 27 August 1989, published in *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2010), no. 69.2, pp. 132–33.
29. *Ibid.*, no. 69.9–10, p. 135.
30. *The Hidden Words*, Persian no. 82, p. 51.
31. *Ibid.*, Persian no. 80, p. 51.
32. ‘Abdu’l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2007, 2016 printing), par. 46, p. 33.
33. *The Hidden Words*, Persian no. 49, p. 39.
34. Shoghi Effendi, cited in *Bahá’í News*, no. 13 (September 1926), p. 1.
35. From a talk given by ‘Abdu’l-Bahá on 17 November 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 3, p. 617.
36. From a message dated 21 April 2010, published in *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 14.16, p. 82.
37. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh*, CXXII, par. 1, p. 294.

- ³⁸. *The Hidden Words*, Persian no. 3, p. 23.
- ³⁹. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXVIII, par. 1, p. 283.
- ⁴⁰. ‘Abdu’l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 40, p. 39.
- ⁴¹. *The Hidden Words*, Arabic no. 36, p. 12.